

טענד

השירים אשר לשלמה

מסורים ושירות ותשבחות אשר
הביא בחכמת חננך ומסויקת
לשלמה ד' ה' וזקורות
כמי שלמה מהארושים יצו
סדרי קק מאנובת
לחדול לחולסר לשב עליון בכל
דבר שבקדושת חרשת
בארץ

פה ויניציאה טע

בסצת חסדים

פטרולורניצו בראנארני

בבית יואני קוליאני

Appresso gli Illust. Sig.
Pietro e Lorenzo Brag.

אל איש חיל רב פעלים
ושרי קרש הלולים

היה קצין וחמי האסגב כמה בשוק סלם וכו' עמסה חיל יזה
קוראם במנובות

במנובות

גם מתחול גם תמלסוסי גם מאז עתה ליאזן האללהם ויחננו להבן ולהור' בחכמת
המנובות רבתי ושרד בחכמת' ברוב סדעשי בקרבי הסתעסעה נפשי לקחת
מראסית כל תרומת קול' להורות לחכב בערכות בקול' רנה ותורה כי זה קול' האר' לכבד
את ה' כמה מהאזהר אים אלק' בסכנתו ויהיה' למסען ליוות' כפי מזרח חרסות אשר
פסיתי בסרר' רקמתי בקולות ערכות בעימות כיוות' כנוח עלי הרוח מיוחד' לזמני מסון
ולמועדים טובים וספתי לא אכלא כי חמיר הגדלתי והוספתי הסתרלות להגדיל מחמורי
דוד מלך ישראל ולהאדירם עד אשר ממתי חק גבול להרבה אהם בדר'ס' המוסק' להכבד
יהיה להם יתר שאת לאזן אשר מלין תכחץ ואחרי אשר הגני ה' לחיות כנועם ולהוציא קולי
למעשה ראיתי כי טוב לזכות את הרבים ולהביא אל הרעם מבחר זמירותי אשר עשיתי
לא לכבודי כאל לכבוד אבי מבטמים אשר עשה לי את הנפם הזאת ולפולס אורני ויחנה
מח דברי כי תרתי בלני למי מקצתם אפנה להקריב על מזבח מנחת תורה זו ויחיה
עמי וארא כי טוב תתי את דודי אליך נכבד וחשוב בישראל מתת אותם לאים אחר כי אהנם
יורש כל סער עמי כמה מעלות טובות לגבד אשר דרכו בסורה כחוקר' ויגס' קלם יחד
והדרך מוגב ארצה וראשו מניב הסמימה וגם סלסלת יחסך נודע למסגב העולה בסמימה
אור התפאר והעז כי על כן בחרתי הסתופף בכל יפעחק ונחת תהודך עליו ועל פני יד
מסך כי להיותי קסוד בעכותות החסדים והטובות אשר בלל' סר' גמלו עליו הס' ז
הארץ נע' אספרם מחול ירבון רוחותי ויגס' לעצמי לכבד מלכותי והקד' קרבלו זס' כר' סלך
חרו' יחמירו אהר' זאת ועוד כי כמה פעמים במהתך ובפתי ונחלתי וזכרתי עמדת
הסיר בספתי רננות ואלם כן איפה מתך הקול' ומידך נתי לך הנה כי כן זאת מנחת
בהנה נחונה סלוחים אליך מאלד ואריר וכמו סיאחתך תוקד נא בעימך ויחניך תספרם
ועמך תרבה ויהי כאשר ירים בשות' דור לקבלה בסכר פנים יפות יהללה בספרים
ותהי נשאת חן כעמי כל רוחיה והנה עורני מדבר אפרם את כפי אל ה' בבלותי ובבעותי
יפרס עליך ככת שלובו וירחמך לרסת חסכנות דהצלחה ויחל' עליך ועל כל באיך
כל הכרכות הכתובות בספר תורת משה מאנובות יום רח חסון הסגב

כוכר מאהבה לאר'

הנפיר סלמה מהאחרים

א ב ג ד

שחר • לַמַּחֲרִים אִם לַמַּלְאָכִים • אֶחָד מִן לְבָבוֹת אֵינֶם מַלְאָכִים • הֵן הַקֶּטֶן בְּבִי עִתָּה •
 גִּדְּלָה אֶתֶּם בְּאֶהְיֶה שָׁמָּה • יוֹדֵינוּ הַמַּקְסִית
 לְשֵׁי קוֹמָה •

כָּל תּוֹשֵׁי בְנוֹד וְתוֹךְ וְעַבְלִי
 הַיּוֹם שָׁאוּ וְסִרְתָּ וְגַם חֲשִׁיבוּ
 בְּנֵי תְרוּעַת קוֹל וְסִיר חֲשִׁיבוּ
 בָּל בְּעִלֵּי חֲשִׁיר נְעִימֵי חֶבֶל •

כִּי תַעֲרֹב לֵאלֹהִים כְּמִנְחַת חֶבֶל
 וְסִרְתָּ רִגְזוֹתַי וְאֶשֶׁר תִּקְרִיבוּ
 אֵלַי • בְּמִקְדָּשְׁךָ רַב • וְכֵס תִּשְׁכֹּבוּ
 אִמּוֹ • תִּסְיָצֵן וְאֶנְחַת אֶכֶל •

שירי שלמה הֵן מֵאֵר נֶאֱרָדוּ
 לְטֶס שְׁבוּ תְּרִשִׁיט וְגַם אֶחֱלֶמֶת
 אֶפְבֵּם יוֹרְעוּ וְכֵס נִמְעוּ •

וְכָבֵל רַבֵּר מִצַּחַת חֵלֶא יִנְבְּרוּ
 עַל כָּל בְּנֵי גִילִם • וְדָם רִמָּח
 עַל מִי אֶרֶב יִהְיוּ יִסְעוּ •

וְחֶסֶף עַד לְאֶחָד • לְתַנְכַּח תַּחֲנוּן • מִכָּבֵד מִכָּבֵד הֵלֶךְ יֵהָדֵם •

רִשְׁתִּי וְסִירְתִּי אֵל תַּעֲלֵה רִחִי
 רִנָּה-גִּנִּיבָה • מִשְׁחֹשֶׁב
 שֶׁמֶר יִמִּי עֵת בְּזִמְלִי • לִמְ
 אֵי-צִחֶךָ חֵבֶל וְדִמְיוֹ
 רִדְּ שִׁלְמִתְּךָ בְּלִי עֶצֶל
 שׁוֹרְרִים לִי מִרְבִּיב גִּיל
 תַּעֲרִים חֲנִיִּים בְּמִקְדָּשְׁךָ •
 דָּוִם וְכֹל עֵלִית לְכֵר עֵיל

אֶחָד נִמְרֵי סִפְרִי בֵּיתִי נִשְׁלֵם •
 תִּקְרִיב אֶתֶּם לְכִסֵּר מִשַּׁח סִלִּים •

אל כל און סלין תבחן שלום

שפת

אחת תכון לעד הוא המפורר במחברותיו באומרו מה חלוקת חכמת הנגון
אל האחרים נכבד נבכתי מארץ העבר'ים בשרח חכמים כמו עשכ בכל
חדש לפני' כישראל ויכבו מהם כל החכמות הרמות והאומות מכבדים ומנמלים אותם ופלו
עבר כנסת' גם היא כאחת מהנה לא נעדרה מאתם בתמים ומהם מאום לוקחה זאת ומי
יסבח המלך דוד זקן ועמלו לא יחמר עוד אשר עמל לו מראם בסוד ליתור סרק בסוד לכל
בני אסף והיו ויחזקו ככתוב בספר דברי הימים להבנים חסום המועד קול והנח להם
כלים מאליהם זמרא רמזא וזמרא רמזא וכה משפטם כל הימים אשר עמד בית ה' על
מכונו ראסון וסני ועסה חסד' להמשים מעבת קדם' אכן קורות בתיו הזרים ורהיטנו
דרהיטנו מסור' בארבות וילד הזקן נכדים הספיקו להסמיחם מכל רעה ולהעבירם מכל
הסכל' ה' אף ה' היה בעם ויחזקו ויטעו כנר רק מכל בינה' ואף גם זאת בהיות'
בארץ לא להם אברה מחכמת חכמיו ותקח אונם מתן ממנה אחרי כן מחלתם סריר מעיר
בחרות אלה באחרית הימים' והללו את סה' כי נסגב' שלמה לכונו בוחמה
זו' ויחכם עכל האדם לא לכר מחמתנו כי ידמיונו ויסה' ערך מחמתנו לרבים אנני מס
ומספחות הארמה' אשר עכ סרת את פני בהירות רחוקות חכמי מאטנו גם האמר
לפני' ודי עוד לנכח אשר בתים היום ויום ונכבד הדת והדת און ומכאן חן חסדיו
במחיקה למסון אחרת אשר בספר החזקון אכל אשר לא מישראל הויה ועל ערבים בהוסס
תלו כנורותיהם ויחמרו ה' פיקח עבר'ים זו כחו לחליו פל ועסה להוסיף מחול על הקדם
לכבר חונם ממה סהנו ואף הוא היה מתכוין לנחור את הסם אשר קנה לו כנור החברכי
את ה' ויוסיו לעשות מחברתו היה מכיא ויה מחמד לר' חכמיו תפלה או סכחה
הלל ומרתיה עד כי מסביל לאסף קבץ כמה מהם והיו לאחרים בירי' וכאשר סודרו אנני
אותם והתענגו על רוב טובם והמקסיבי הזהירו כל אחר ערבה אונם מסמוע וסמיע וחרני
חזקו עליו דברו סרירי עם וכראסם הגרוב המהלל בשלם כמה מסה ס' יסמיהו אלה
ממכל' ואל לתקם אל הרסם להסאיר אחריו סם טוב מכסם כי הוא מתחיל אשר לא יוסב
ולא נהיתה כזאת כישראל' ולזכות חביריו היות כי וסודרו והרבים וסארת וישראל' ורונ
במועדים ובחרוסים סל מכוה' גם אנני מאז נמחתי במספר אונסיו הספרתי בו עד מאד
והספרתי עליו דברי' עד כי אסתיעא מלחא קורות לבורא כל וכאף גמס עד מסבר אשר
סכרתי לראות פניו סה אונם בא והסכים לסלס נדרו להרשים ברבר הכנור וכדי ליתן סכר
למביאיהם לכך מנה וניחוחין אחר להקרבא ליה מנהון בתפלה למסד' וסם האלהי' הנזכר
כהונן וכראיו ואותי סוה לעמוד על כל ברה סלא תכא על האכור לסררו להגיה אורן
ולספוק עינים על עבירות ומטאות הרסם' והנס כי נהסך לאכל כנורי ואני מקור דמעה
על לבי חלל כבי הנחמד זבולק נע' הד' בחור בן כח סנה' נעים וחרות קולו ערב ומראה
נאה אשר ספוק דמו סמי' חסם בת רחמים מבני עמנו זה כפסה חרפים ברור זה ויח סמם
מאנה המס נשסו לא אסמע עוד בקול פרים וסרות' בכל זאת לא חסכתי להעביר על
האכזה אחרתי בסבר זאת ורחם ה' על נשמתו וליתר יהארוס תהיה לאורה וסמחה' הנה
אנני נכב על עין המלאכה ומוריע בספרו לרבים כי לא נקלה היא היות כי לא נענה

בפתח הנה תאן מקדש ולכן סגנון נעשות כמכונות יוראה הרואה כי גראה לפני המזבח
טוב שהקורא יגידו האותיו לאחור ויקראו למכרע מלו הזמר העגרי כפי כל מהפך סדר
הנאות מהמורגל ועיניהם ימותו לנטות ימין כדרך שאנו בני ברית כותבים פן תטרף
דעתם ולסבה זו לא חס על כל אשר איכנו נקוד מהתבן כי בסוד רב מדויף הכל הסטה
זו ומחין חן בקריאה בפנים נכון למחזרים וסגנון לכתוב בספתותיהם המלות כהלכות
בני קורן וטעמן ודקדוקן למפארת הקריאה והוא תהי' תמי' ועתה ברוכים אתם קהל אחבי
אחרי אשר זכיתם להתחיל לפלוס ובראית הקסת בימינו מסגנון הלז כותב וחוקק תהלות
אלו בפיר' תם כבוד לה' לפאר מקדש מקדש מעט וסמכות מזה בהם בנשים זמניהם
ולמדתם אותם את בריכם להבין בחכמה הנגון מכין פה תלמיד סאמר בלוי' כי כן בטוחני
מיום זאת חבור זה לאורה ירכו לומדיה בישראל על מנת לסודר להדר אליהם הם וכיוצא
בהם - ולהסיר מלב העקוב כל טיפא חס באלו ותבא בכמה הגולה אחת אחד מן חמדתם
המרחיק' כל חרם וכל כינה אשר חן להם חלק בה יחמץ לאשר אשר רבר זה מרברים ולא
ריק' ראיתי להעלות פה על ספר אשר כתבתי בתשובת שאלה זה יח' פס' בהיותי מרביץ
חורה בקף פירארה ועל לסתום פה דובר בלכלה בדרך זה וחתימו עליו כל גאוני ויכחלה
אשר בתיים ההם יראו רבו ולא יראו מגשת לחכמה הזאת חף כי רוחם בקרבם יפחדם
ללמוד ולעשות' עד אשר תשוב חמת אביהם סכסמים ורחם יחמר יבנה ביתו נאור קדש
ויפקוד את בני לו למפעלותם לפתים ומחלקותיהם למחזרות והיו המירות בבית ה' זכבל
הערה חף גילת ורין מרוב טובי' לא כיום הזה אשר כל א' ממנו סר בסורים פס לב רע
מקוצר רוח ומעבורה קשה מזרת הגלות כפי יסיר את הסירה ועלי לבן דוי
בי חל לא יבא מזמר בקהל האמר לא יהיה לו על מה להשתח כפסם
וזהבם אתם סודות וכרמים וה' להם לאור עולם על כן
וחרו ירמם כי פין כעין יראו בסוב ה' ביון
תהרה חת'

שלחו	לחוביל שי	לבן ישי	חבור	ומירות ח	בגננים	1
יגל	חרתו	רקב לבו	מכל	המורות חק	ומסמנים	2
ביקס	בישראל	יבורך אל	נקרא	כמו בנו	ורב אותם	3
דגיל	בבין שרים	פני שרים	לשיר	למו רוכבים	והשמים	4
אחר	פאר העם	אשר העם	הכל	ברוכ ימים	ורוב שנים	5
חשיב	עמרתח	לשנותח	כימי	בני לוי	ברוכים	6
הביא	במוסקת	בחוקקה	דברי	תהלותיו	וברגנים	7
יחרו	לגיל ורון	פני ארון	שבת	וכל יום טוב	וחומנים	8
ולכל	דבר מצוח	תען חדות	חתן	וכלתו	ואב בנים	9
תמיד	אנוס רצה	יחי מוצא	שירות	ותשכחות	מוזמנים	10
לכבוד	ארון עולם	באראלם	לפצות	בז	בעל מינים	11
לא עור	דבר מרי	לעם עברי	יתן	בקול הבח	גאותם	12
יראו	בבל בינה	חיות מנה	גם לו	כמו חם ח	מוזינים	13
חלש	במחלומות	וכחכמות	גבור	וחסון הוא	כאלונים	14
בין כך	ערי יצמח	תלא יצמח	משה	במתנח	בשושנים	15
בחר	במחברתו	לתפארתו	מלם	עלות עמו	במשענים	16
יזכת	בטובן הוא	בעושתו	בזכות	יפעולתו	במשמנים	17
חיים	וחצלחת	וכל שמחת	לועם	מחברות	בכל פנים	18
עד צור	למקדשו	בחדושו	ישיב	בשיר שפת	לנאמנים	19

שאלה

יש אתנו יודע ער מה בחכמת חשיר ר'ל חמוסל קא שטח או שטח
בני רעת מבני קהלנו יצו אשר כחגים ובמקדים ישאו קולם וירגו
בבית חכמת שיר ושבתה הלל וזמרת אין כאלהינו עלינו לטבח יגדל וארון עולם
וכיוצא לכבוד ה' בסוד וחס ערך חקילות בחכמה חנוכרת . חקס אדם לגרסם
בשיח שפתותיו עונת : ואמר כי לא נכון לעשות בן כי אם לשוט אסור וחמוסר
אסור והלולים כאשר חמה בחכמת חומר האסור אסורים משחרב חכמת משום אל
חכמת ישראל אל ניל בעמים ואותם תציא לבח ברברות בעיני חחמון אשר שטען
את קולם עם חיותם רובם סתום ש' התורה יצא נא דבר מלכו מלפני חמור' כתורת
בחלכה אם יש איסור בדבר ואם קול חמוסל הוא וז' או קול ערב למיט לחל' לית :

תשובה

חא מלתא איתא בפ' רגשין . דגרסינן חתם שלח לית למר
עוקבא זמרא מ'ל ראסיר שרשט וכתב לחו אל תשטח ישראל
אל ניל בעמים ולשלח להו מחכא בשיר לא ישתויין אי מחו' חא ח' זמרא דמנא
אסור אבל רפומא שרי קס' . ומנאי ראסיר דלא שלח לית בשיר לא שטעי' זמרא
דפומא נמי אסיר נדמת לו לאסור לאסור זה דמרא דפומא הוא . ומה נס כראיתו
שכתב המור ארת חיים סימן תקס' ז' ואסרו כל מיני שיר בין בבלי בין בפחוכו
דשחר' טכס ביאר כת' ראפי' בפח אסור אף בלא משתח ואין חלוק בין לשון עברי
ללשון ערבי כו' עכ' . ואולי עינו ראת בשל אחרי' חפוסקי' נ' כלטונות אלו וקרא
ז' דגרס' בסוף סימח אסיר' ד' אודנא דשטעא זמרא תעקר אסיר רכא זמרא בביתא
חורבא בסיפא של' ק'ל ישורר בחלון חורב בכף ובפ' ח' ח' הקורא פסוק משיר
חמיר' ועושה אותו . זמ' כו' . ולכן אסיר כי לא מוב דרבר לשורר איך שיחיה
אכן מי לא ידע ככל אלה שכל ביני זמר לרבר מצוה מותר גמור חו' ודברי מר
עוקבא קראס סתננסומה שדברו הפוסקים תגל קראס סרונין ועל כן לא יצא
כל הא' ש' עיש' אליה וזמ' הסעמיק בעיון כל הנאמר בזה בסקומותיהם ימצא כי
שטה חלוק' ברבר שתי' דמ' כסעטת חומר ואיכע ככונתו וזמנו . חא זמרא דמנא
ה' זמרא דפומא ח' לשורר במשתח חיוין ח' לענג עצמו כמלכים ח' לח' לטבח חתן
וכל' אורר מצוה זמנו נוסף בח עוד אחת ללמוד חכמ' או להתעסק בח לזכרה
לעתות במצות : חא זמרא דמנא הוא היותר חמור לכולי עלמא דלחבי ידע מר
עוקבא דכותלא יפקדו אלא דמ' דמנא אסיר אבל רפומא שרי ולחבי לא כתב
להו בשיר דהוה שטע' במנא ביון דלשטות ולזמר בפה א' וכתב להו אל תשטח
דשטע' ככל נזנא אף בפת : וכן דר' מבס כתב ז' סוף ח' תענית וכן גורו שלא לנגן
בכלי שיר וכל ביני זמר וכל משטעי' קול של שיר אסור לטבות בחם ואסור לטמען
כפני החרבן ואפי' שירה נפת על חיון אסור וכו' עכ' חרי שאם' שחנינון בכלי אסור
ואפי' שירה כפה שקלה טמט על חיון . אמנם צריכים אנו לחבין עתה לענין הכונה
זחוסין דנראה ודאי דמרא דפומא בלא סתת חיוין מותר סרכתב ר' ש' עלה דהא
דמר עוקבא זמרא מ'ל ראסיר לשורר בתוך בית המשתאות לאפוקי שלא נכון
אסור בעלמא בכל אופן . וכך תתוספו' כן משטע מרקאמר ולישלח לחו בשיר וגו'
מירושן

צירושן ולעתיד דאלכ מה תרוחנו אבם חית שולח לחם בשיר מאל תשנה או מאי
 חית דבשיר ערף מאל תשמה אלא כיון דעקר חטאלת וחת שוכה חית על השיר
 במשת' הלל בשיר שבו ספורס לא ישתו יין וכן סובר תרעבם מרת' ואפי' שירת
 בפת על חיון אסרת כרלעיל' מבלל דשלא על חיון סותרת' ואף שהסור כתב ס'
 חנל' ול' ותוספות ספרשיט דאפי' בלא משתח נמי' ועל דברי רמבם כתב אבל הוא
 ביאר בתש' דאפי' בפת אסור אף בלא משתח וכו' - וזה חביא בעל ש"ה לומר רש"י
 וסימ' פסקו דדוקא בבית חמשתה כו' מיהו כתב הסור בשם סימון ואפי' שלא בבית
 משתח וכו' ע"כ אומר אני דלעולם ועד גם תתוס' ורמבם סוברים ברש"י דשלא על
 חיון שרי מרתב הסור שם ול' ותוס' ספרשיט דאפי' בלא משתח נמי' ודוקא למי
 שרגיל בכך כחיהא דאיתא בירוש' דיש גלותא דהוה קאי דמסך בוסר מ' בשכנו
 זבוסו חיו' מזמרים לפניו ע"כ ודא תחלוקת חד' שאמרת' לענן עצמו במלכים
 זבענין דה' ס' גם לרמבם בתש' דאף בפת וסלא במשתח אסור' וכן לתוספ' אבל
 בפת סלא במשתח וסלא לענן בכני סלכיס לא לטמא עצמו לחור' או לחתלמר
 או במצות שר או מושל וכיזא וא"ל לדבר מצוה אליבא דכע' סותר' - דויל' בתר
 טעמא כל זה נאמר מפני החרבן ותנלות חתות עלינו ואיך נשמה זבירת קרשנו
 לטמא ואנו גול' ועל' אסור' פ' חלק אורנא דשבעא ופרא תעקר וזמרא בביתא
 חורבא בסיפא וכו' ואל' תשמה יסר' אל גיל ועודך בעמס' אבל היכא דליבא תיש'
 דמשתח חול לא אל גיל לא במשתח יין ולא במלכ' בפת סותר' - אך אם יחיד
 לרבר מצוה כמי לחתן וכלת זכיוצא נער וכתבתו רמות' נסור חוא דחא אפי' זמרא
 רמנא ובמשתח חיון שחן שתי החלוקות היותר המורות גבי חתן וכלת וכו' וצא
 חתירי' במנא דהסור א"ח ס' סל' כתב בשם אבי העזרי' ~~מרת' שכתב~~ לומר לגוי
 לנגן בכלי שיר בהופות דאמירח לגוי במקום מצות סל' ~~חור' שקרא~~ בעצרת
 לנגן' במשתח חיון דחיתוס דברי רמבם סוף הלכות העניית' כ' הם וכבר נהגו כל
 ישראל לומר דברי תוסבחות או שיר של הוראות לאל' וכיזא בהן על חיון ע"כ
 וחסור שם אבל סותר לומר שירות ותוסבחות על חיון בבית חמשתה ע"כ וסמך ח'
 טכ' חביאו בי' שם כתב דלמטח חתן וכלת שחוא שיר של מצוה סותר' - וכן פסק
 זכתב הוא מהרי קארו בקצורו' וזגית המניח וכן לצורך מצות כנון בבירת חתן
 וכלת חבל שריע' כ' ובכתב סרובע נר' מ"ש חרף פ' אין עוסדין על' דהחיא דמר
 עוקבא חא דאמרינן זמרא דפוטא אסור' הם כנון נגינות של אהבת אדם לזכור
 ולשבח יפה ביופיו כנון שהושמעא לי קור' לחסא שער אבל דברי שירות ותשבחי'
 וזכרון חסדיו של הבה אין אדם מישראל נמנע מזאת וטענת כל ישראל לאסור בבית
 חתני' ובכתי' משתחא בקול נגינות ובקול שבתח ולא האינו' מי' שמיחה כזאת ע"כ ל'
 ומ"ש כל חקורא פסוק ממיר חמירים ועושא אותו כמין זמר' כ' בכת' הוא שולחי
 נקט שיר השיאם לחיותו שיר של אחבי' של קרש' דאסור לעשותו חול' - וכן מ"ש
 חקורא פסוק בבית חמשתה שלא בוסגו' רצח בא' שלא בוסגו' שלא לשמחת חתן
 או שלא לרבר בתורה ולא רצח לום' דאפי' שיהא אסור לוס' פסוק בוסר לכבוד ח'
 ואינו רואה שיטיל ספק כל מי שיש לו מוח בקרקרו דלחלל' לה' בוסרה בכ"ה
 בשבתות דשומים ויום טוב וקרא דבר מצות כמו לשמחת חתן וכלה אשר כל שבת

קרש כלל היא אצלנו והיובים אנו לקשטת ולשמחת בכל מיני שמחת ומתעורר
 גם בן נאמ' וביום שמחתכם ומועדיכם ומצות על השפ' להנעיל קולו בתפלתו ביותר
 ואם יוכל לתשמיע קולו ויחרי באילו עשרה מסורדים יחד האם לא יחיה טוב • או
 אם יעמרו אצלו מסייעים אשר חננו ה' קול ערב ובלי סדר רק את ארצות בנחוג
 כל היום בין קהלות האשכנזים יומרו עטו ויקרת שיתיהמו ויערכו לו האם יחשב
 לחם להטאי וכתוב כבר את ה' מהונך ודרשו ו'ל מכה שחנך כיצר אם יש לך קול
 ערב וכו' ואם כן אנו בטביל שחנן ה' לאלה ידיעת החכמה בסדרת ובאים לכבה
 ביה' יהיו המאים בנפשותם חלילתי נגזר אם כן על שלוחי צבור שיהיו נקרים
 בחבורי ולא ינעמו קולם ויקרא עליהם נתנה עלי בקולת • חסרא דסד ראסור אפי'
 ביחור ודאי משמע שהרי אסרו וכרא דגרדאי אי אסיר ומיחיד חוה • ואנו אשר
 חיינו בעלי המוסקא בתפלותינו ותוראותינו עתה נהיחלבו אל העמי אשר יאסרו
 בי אין אתנו עוד חכמה ונצחק אל אלהי אבותינו ככלב וכעורב • סוף דבר אין בוח
 ודאי משום אל תטמא ישראל אל גיל ולא עלה על רעת שום בד או חכם לאסור
 מלטבח לה' ית' בקול חיותר נעים שאפשר ובחכמה הזאת המעוררת הנפשות
 לכבודו כאשר משלמותה האריכו לספר רבי מהאחרונים • והרי חסידים חראשוני'
 היו מרקים לפני הכלל כראיתא כב' כתובות בכמה מיני קלות ותמחול והריקוד
 שצ'ת קלה מן הומר ורבה מסנו ואחניא ליח משתית וששותית לתהיה סבא כמו
 שנוסס • וביום שמחת תורת ישראלים מרקדים וסל' כתיקם כבה ועושים שאר מיני
 שמחה ולא ראינו מוחה בידם כי טוב להורות לה' בכל אופן נכבד וטפואר • ואולם
 צור שמעתי דמכתייע האוסר ממאי דכתיב איך נשיר את שיר ה' על ארמת נכר
 נמצא דרוקא ות' • ה' אסור עודנו חזק בארמתנו • וגם בזה קרא ולא רקדק
 שחרי שאלת הארץ • ככל לישראל חיתח שימירו לחם לבקשתם משייר שחיו
 הלוי' אומרים בבית הקדש וחיו שיירו לנו משייר ציון ולא אסרו שיירו חסרו • כתם •
 וחם חיו משיבים איך נשיר את שיר ה' חקדוש מיוחד לביתו על ארבת נכר ולא
 אסרו איך נשיר סתם אלא את שיר ה' וברור פי' רש' ו'ל על נחרות ככל בשירנו
 לגולה וסאלם נכ' שישיירו לו כמו שהיו בספורים על חרוכן עכ' • וכן אע' ו'ל פי' זה
 המסור נאמ' על לשון הלויים שהם המסורר' בגלותם על בבל עכ' • ואם אסור לנו
 עתה לחקריב הוצה לארץ בשביל זה יאסרו התפלות שכנגד המירון תקנום •
 וכן המסורים שהיו אומרים הלויים על חרוכן יאסיר לנו לאוכרם עתה בגלותנו •
 אין מקום לגמס רק על חלומים רבמה ואת כאשר ישירו וימרו שלא בכה ודבר
 בצוח אלא מתלמידים או מזכירים לעצמם • וגם זה וראי שר' דחרי חוכה גלעיל
 שרש' ותוספות ורמבם וכל גרולי קולם לא אסרו וסרא חוכא אלא להתענג כמו
 ביין או בטלבי אבל בכל אופן אחר טרי • תעוד דכ' לחתלסר יחא מותר כי אם
 בסר הרבר ושוב לעשותו לשמח חתן וכלה וככה להורות לאל ובכל רבר מצות
 איך יעשו זה אם לא ילמדו תהלה • וגם אחרי שידעו קצת וצריך להשתלם יותר
 ולהעמיד בוכרונם מח שיורעים כי בימים הבאים חכל נשכחי • את זר' ראה קמן
 טבת למידיס ונתן אל לבוי ועתה עינינו א' נהרי נחלי רבש וחכמה לקיים או לבטל
 חת אשר כתב המחקק • חרי מ'אם וטוב פוקק • הגעיר יעזרה ארית ממוריא •

טוב להיות כח דהיתרא ולומר למס השוסק אשר אמרתינו אמרנו טהורות מפני דין מורע
 שמו בספרים כי יפה דן ויפה הורה הלכה למעשה לרנן על הרמה ועל התפלה במדה
 ומסקל המוסיקה * וזכרנו בימי חרפי בהיותו סוקר על דלתי התורות בקרק' פאדוואה
 עיר מכלה סופרים בעת ההיא ומלכס בראס הנאון חלמו כמחללים לכל סוררנו בבית
 הכנסת כל ערר הקדושה ופעמים רבות לבקשתו דורא לא גרע ועדיף מהני סתתו עליו
 בקולם מפני הדיוטות המרננים בתוכות וברחובות * בכך סיר לה' וזמנו לאלהינו עד כי
 נזכה לסיר סיר חדש בביאת גואלת נפשות נשפנו לחגילה וכסמחה בימעותו עד ער
 נאם. בן ציון צרפתי * כך יברך ישראל למחמם הסכה

דבר שפתנס אך לומר כי עתה גם עברו חיל דאיות תפלת השוסק מורע תמפת כוף
 אמרנו אין בהם נפתל ועקם כי כלם כנח' למכת ומסירו אהרנו הנה ה' חמם זל המחמיר
 כתב סוף ה' וקבוצו זכו הכבר נהגו כל ישראל לומר דברי תוסבותיו או סיר על הודאות
 לאל ויכונן בהן על היין עכל הפת אחת חס על היקדקדק לבית תן הכונה הכסוב מחמת
 אבילה ופתיה מותר: בבית הכנסת דאית בו חמלה ופתיה רק הכל דמה ותפלה וזוהר
 על אחת כמה וכמה דמותר לסורד סיר על הדאות לאל יתב' וכל המרבה לסורד והלשים
 יפנו בקול ערב ומנתו לסם הרי זה מסובח ואם מותר [אדרבא מניה] הלא ממה לאס
 על הארץ ללמוד לתכליה לסוכל לעמוד ולסר' בקדם בקול עז ויהוד המבזה היא בחבר
 כי ברוב עם הדרת מלך * ופלטו הגבורים פרק אין שומרין מסיק מני להתרחק אינו ברך
 לפני * הצעיר אהב האמת ולמי פארת *
 לייב סרוואל

מי לא ידע בכל אלה כי מצוה רבה ועליו נאמר כבר את ה' מהנך אל תקרי מהנך אלא
 מתנך ותי שמוחה כיר מי שחנן ומפורר בבית הכנסת בפסחות ובימים טובים ובהפז
 חתנים וברית מילה לא ראה מאורות מעולם והדברים פשוטים יותר מביעתא כמותחא
 הנעיד ברך בסמך שבואל אלה :

קרא קא כונן המצוה את קולך כי קולך ערב ומדקאמר כי קולך ערב משמע שכל מיהיה
 ערב ביותר רבו לפני יתברך ומדקאמר קולך כחם ולא קאמר באורחא ולא בדבר
 שרטי משמע שכל מהיה לעבודתו ית' לריו נחת לפניו ובפרט בהלל ומחמדים ודברי סיר
 ולפת גליות ובהללים וסידים יסר כחם ובהם נאמר כבר את ה' מהנך ומה שחנך והם
 הק' לת הערבי הכא' במעקל ושעור כפי דרכי המוסיקה ומטבת אבי לעשותם נאם הקטן
 עורא פאנו איש כנטובה :

מאן דלא ידע בטיב הסור לא ידע מה ירון ביה מטובו ערבותו ותועלתו אשר בשמים ומעל
 ואשר בארץ כאשר כתבתי בספר סיר ציון אשר לי מפלא סגולותיו יי' הוא דבר אלהי באמת
 וסם במאמר חמישי הכרחתי מרבני מאמרי חזל עליו במתרא במדרשים ובספר הזוהר ובה
 ספרי חכמת האמת ומדעות כל השוסקים כלם כי המוסיקה טובה בעיני אלהים ואין
 מאן דשליג דביתאחרים סידים ופיוטים לחלל לאלהיה בבית הכנסת וככל סמך מל מזה

החזקת חף כיוסוכו התקשקשום טה חפי כגלות החז והמחזר הזה חמר לזה הנני מתכין
 לכל מה שכתבו הגאונים רלעיל
 מאס יחודך בסמל משה מפאנו לכל מחשבי וישיחיה :

גדר שנו לאשר שא מאתנו בחונן וכשור' המעולח כמר שלמה מחאדומים
 וצו איש מנמוכת אשר כמתי יגיד יגד ויהיה אדם הראשון להרפים
 מוסיק עכרי וחוציא חוצא כלתי מסודר ואינו מן הראוי יקום איש להחזקו להרפים
 בלא או לקנות משה מיד אחר : לכן אחרי ראינו חרשות על ככת מאת פעלת שרי
 חקמאור לרת אנתנו חם נחרי בגורת עירין ומיסר קרישין בגחש הנושק על כל בר
 ישראל אנת שיהיה שלא ירפס בשום אופן לא כלם ולא קצת מתרברי אשר בחבור
 וח כמסוקת חואת שלא ברשן המסחר הנל או יורשיו בומן טו שנים מחיום : ולא
 וכל בגורת וז גם כן שום יחודי לקנות מחבורים אלה מיד שום אדם או מכני עמנו
 או אחרים שלא ברשות המסחר הנל שיעשה בחם : ואיזה רושם לסימן שנתרצה
 שימכרו על אחר : וכל ישראל ישמעו ויראו כל חלכר ברשת האלה וחקל לרת
 חואת : וחשובע ישכן במח וסאנן ובצל שר יתלונן בברכ'אמן : ויניציא חשון שסג

יצחק גרשון

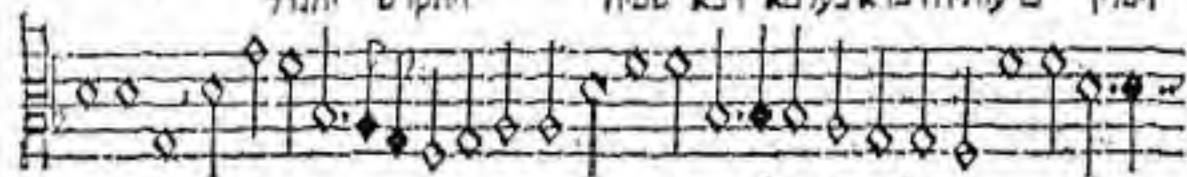
משה כהן מורם

חודת ארית ממדינא

שמואל לתאמו

ויסלך ברעותיך דברא בעלמא רבא שמיח

בעלמא ישראל בית דכל וכדי וביוסבין בהיטון

והתרום וחתארי וישתבח ותברך אמן ואשרו קריב ובתן

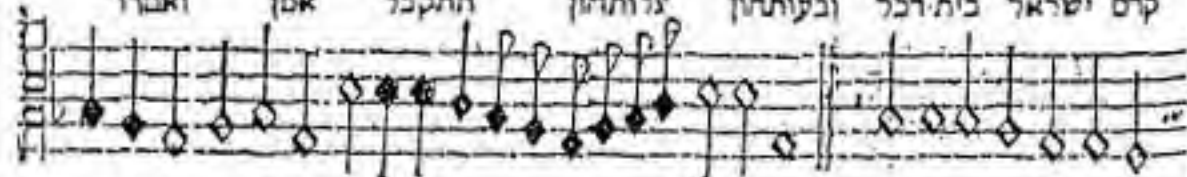
לעילא הוא בריך דקדשא שמיח ויתחלל ויתעדר ותעלה ותנשא

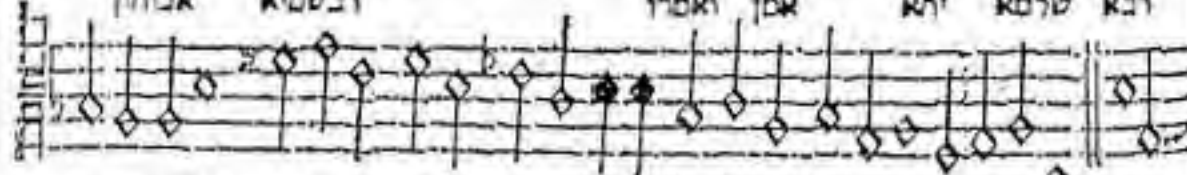
בעלמא ראסירן ונחמא תושבחתא שרתא ברבא מן כל לעילא

קדש ישראל בית דכל ובעותתון עלותתון תתקבל אמן ואשרו

רבא שלמא ירא אמן ואשרו רבשמיא אבותון

עשה אמן ואשרו ישראל כלועל עליו טובים וחיים שמיא מן

אמן ואשרו ישראל כלועל עליו שלום ועשה ברחמי תא בכרוסיו שלום

שְׁלֹשָׁה עָלִיתָ

ה

שֶׁנָּה

יֵרָא כָּל אֲשֶׁר הִעָלִיתָ

ה

תֵּאֱכַל בִּי כֶּפֶץ יָנִיעַ בְּרִיתוֹ וְעֵלָךְ | וְעֵלָךְ

אֲשֶׁר לָךְ וְעָבַד אֲשֶׁר בָּנָה אֲשֶׁר

סָבִיב יָתִים כְּשֶׁתִּלְוֶה בֶּגֶד בֵּיתָ בִּירְכֶנָּה

יֵרָא וְכִי עֲזָרָה בֵּן כִּי הִנֵּה לִשְׁלֹשָׁה

וְרֵאשִׁית בְּעֵינַי וְהִנֵּה וְכִי

בָּנוּם וְרֵאשִׁית חֵיךְ יָמִי כָּל יְרוּשָׁלַם בְּמִוֶּב

עַל שָׁלוֹם שָׁלוֹם יִשְׂרָאֵל עַל שָׁלוֹם לְבִנְךָ

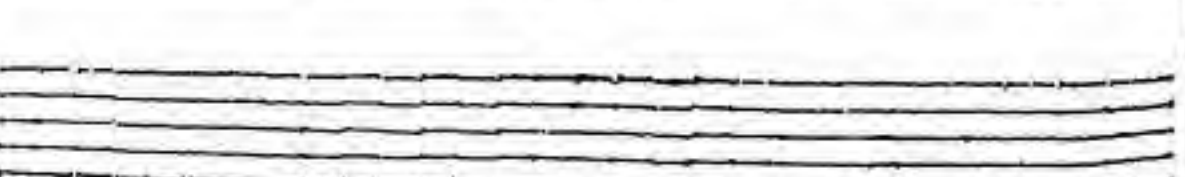
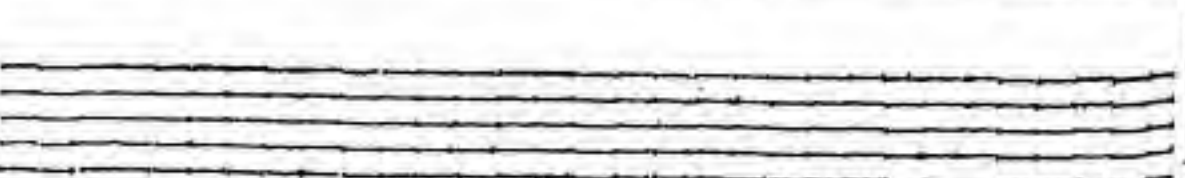
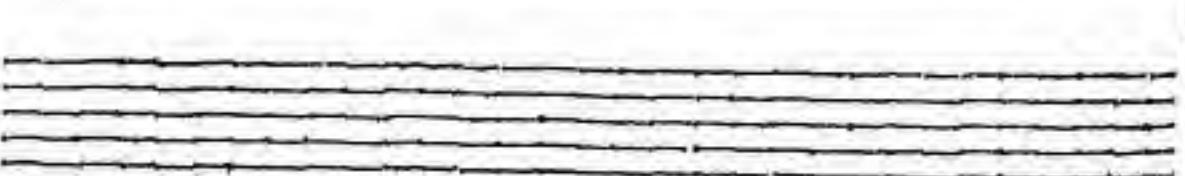
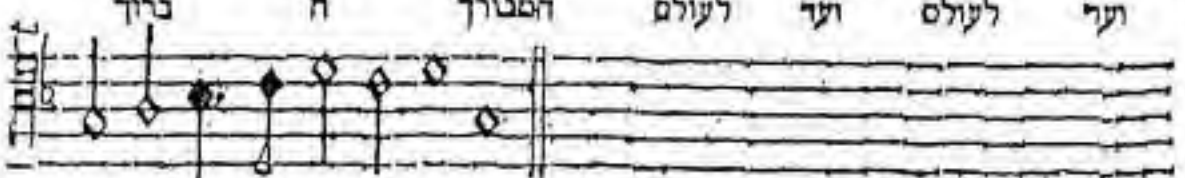
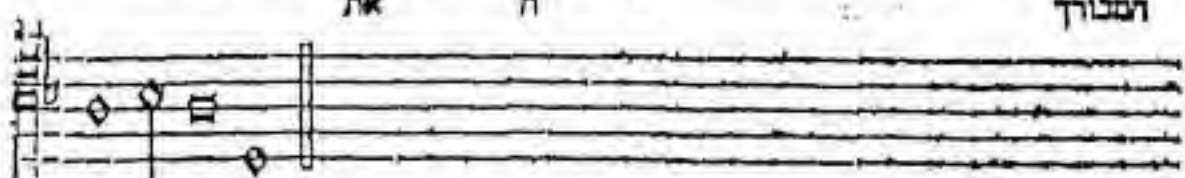
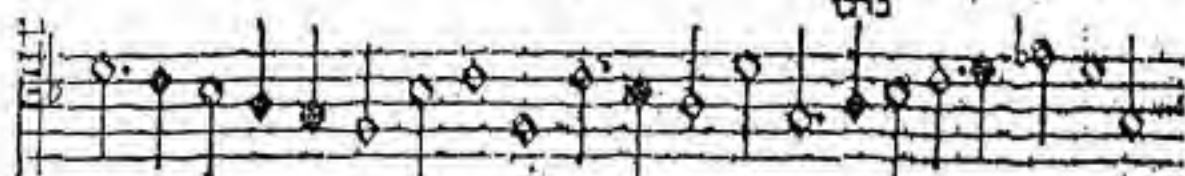
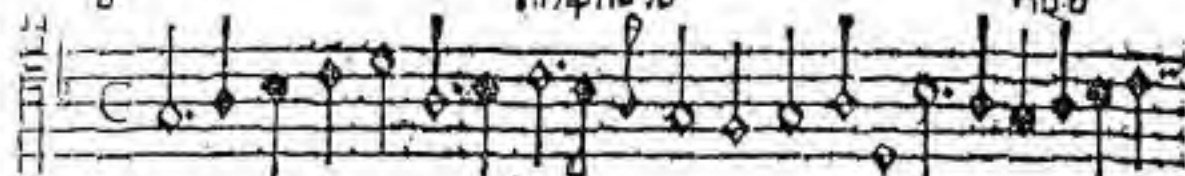
יִשְׂרָאֵל עַל שָׁלוֹם יִשְׂרָאֵל

סליטת קולות

סגור

ט

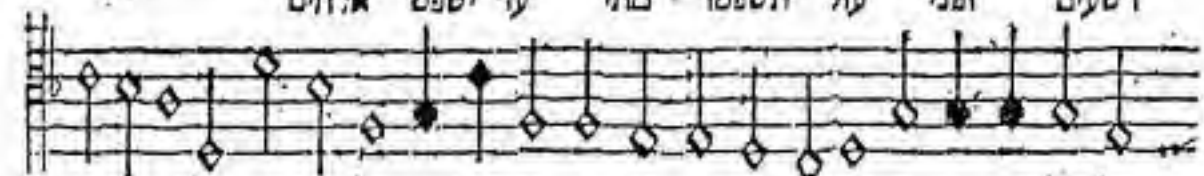
שלמה קדוה

בקרב אל בערת נצב אלחים לאסף מזמור

רשעים ומני עול תשפטו בתי עד ישפט אלחים

דל שלמו הצריקו ורש עני וחוס דל שפטו כלח תשאו

בחשכת יבנו ולא ידעו לא הצילו רשעים מיד ואביון

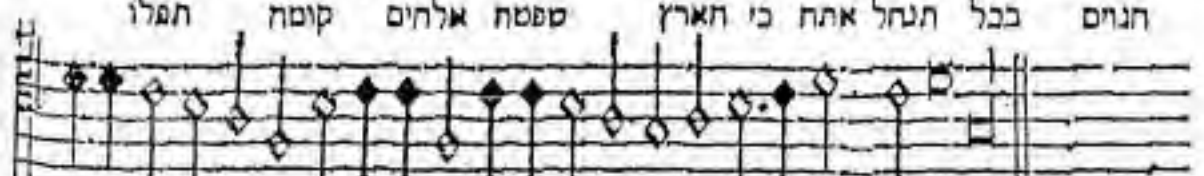
אלחים אמרתני אני ארץ מוסר כל ימוטו יתחלכו

חשדים וכאחר תמותון כאדם אכן כלכם עליון ובני אתם

חגים בכל תחל אתה כי הארץ שפטת אלחים קוסת תפלו

חגים בכל תחל אתה כי חגים בכל תחל אתה כי

בַּחֲסִיד נִגְרַם בִּי ה' הוֹשִׁיעָה לְרוּחַ בּוֹכֹר הַמִּסְנוֹת עַל לִמְנָח
 חֲלֹקֶת שֶׁפֶת רַעְיוֹ אֶת אִשִּׁידְכֶּרֶוּ שׁוֹאֵאֵרִם מִבְּנֵי אֲמֹנִים מִסּוֹ
 מִדְּבַר לִטּוֹן חֲלֹקֶת שֶׁפֶת כָּל ה' יִכְרַת יִרְבֶּרֶוּ וְלֹכַ בְּלֹכַ
 לֵט אֲרוֹן מִי אֲתֵנוּ שֶׁפֶתֵינוּ נִבְּוִיר לְלִשׁוֹנֵנוּ אֲסִיר אֲסִיר גְּרוּלוֹת
 לְוִישָׁח בִּישָׁן אֲשִׁיתָּ וְאֲסִיר אֲקוּם עִתָּה אֲבִינִים בְּאִנְקַת עֵינַיִם מִסֵּר
 מִקֵּץ לֵארוֹן בְּעִלְיָל צִוּף כֶּסֶף מַחְדוֹת אֲמִיתָּהּ אֲבִיתָּהּ
 מִבֹּב לְעוֹלָם וְ חֲרוֹד מִן תִּצְרֶנּוּ תִשְׁמַרְםָּהּ אַחַת מִכַּעֲשִׂים
 וְלוֹת כֶּרֶם אֲרִם לִבְנֵי וְלוֹת כֶּרֶם יִתְחַלְכוּן דַּעֲשִׂים
 אֲרִם לִבְנֵי

אֲרֻכָּה קָלִיל

יב

כֹּתֵב

יִתְנֶה

מַעֲלֵה חֲסִידִי

עַם

לֹחֵם וְחַשׂוֹאִים מִסְרֵתָיו עוֹלָם מֵלֵא כְבוֹד מִמָּחַ קִבְּתִי

עֵרֵב שָׂבוּ אֶת חֲסִידָהִים לַעֲבוּ יִפֹּן בְּמִקְוֵה כְבוֹדוֹ מִקּוֹם אֵיךְ

מִלֵּכֵנוּ הוּא אֲבִינֵנוּ הוּא אֱלֹהֵינוּ אַחֵר יוֹם בְּכָל תְּסִיד וּבֹקֶר

חַי כָּל לַעֲנֵה שְׁנֵית בְּרַחֲמֵינוּ וְשִׁבְעֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ הוּא

אֱלֹהֵינוּ ה' אֲנִי

חֲלֹל יְיָ חֲלֹל וְדוֹר לְדוֹר צִיּוֹן אֱלֹהֶיךָ לְעוֹלָם ה' יִמְלֹךְ

יְיָ חֲלֹל יְיָ חֲלֹל

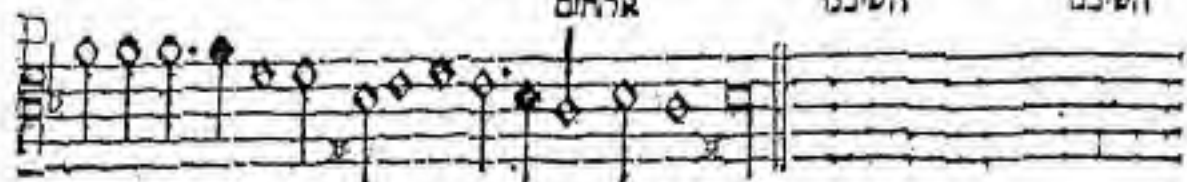
ארכשך בשלח

אלהים

השיבנו

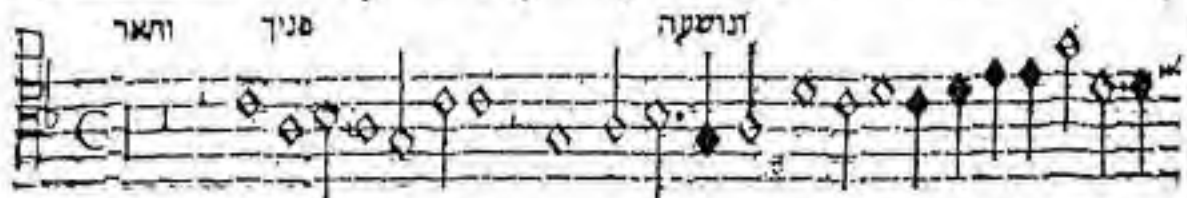
השיבנו

והאר

סניך

ונסעה

אלהים

עבאות

השיבנו

והאר

סניך

ונסעה

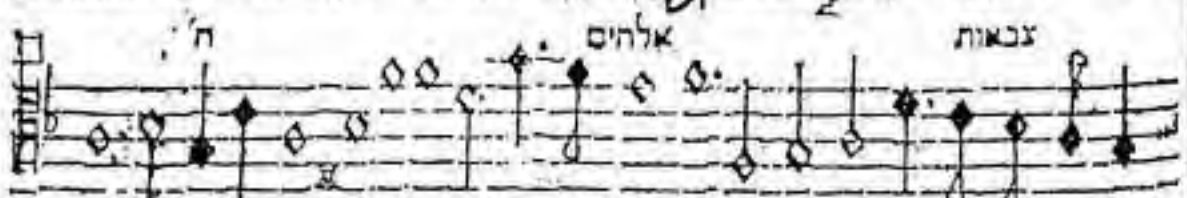
ונסעה

ה'

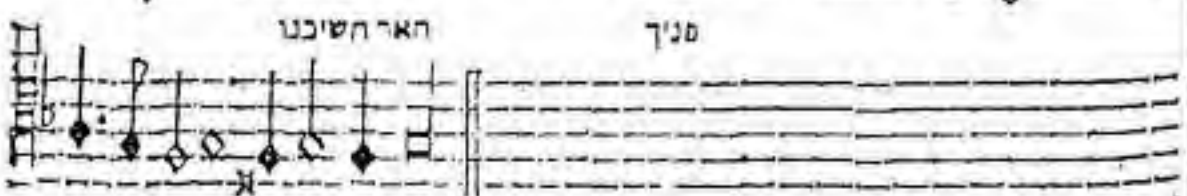
אלהים

עבאות

האר השיבנו

סניך

ונסעה

וְלִבְתֵּינָהּ אֶם יִרְכָּה

יך

לִמְנָח

סִיר מְשֻׁדָּר בְּנִינֻת

אֱלֹהִים

יִרְכָּה

וּבְרַכְנוּ

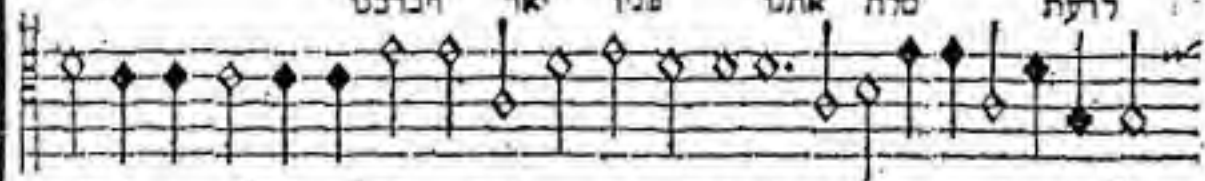
יָאֵר

פָּנָיו

אֵתָנוּ

סֶלָה

לְרַעַת

בָּאֵךְ

דֶּרֶךְ

בְּכָל

נֵיִם

יְשׁוּעָתְךָ

עַמִּים

יִרְדֹּךְ

אֱלֹהִים

עַמִּים

יִרְדֹּךְ

אֱלֹהִים

יִרְדֹּךְ

עַמִּים

יִרְדֹּךְ

בְּלִם

יְשׁוּעָתְךָ

וּבְרַכְנוּ

יִרְכָּה

לְאֻמִּים

וּבְרַכְנוּ

יִרְכָּה

לְאֻמִּים

וּבְרַכְנוּ

יִרְכָּה

לְאֻמִּים

וּלְאֻמִּים

בָּאֵךְ

תִּתֵּן

סֶלָה

עַמִּים

יִרְדֹּךְ

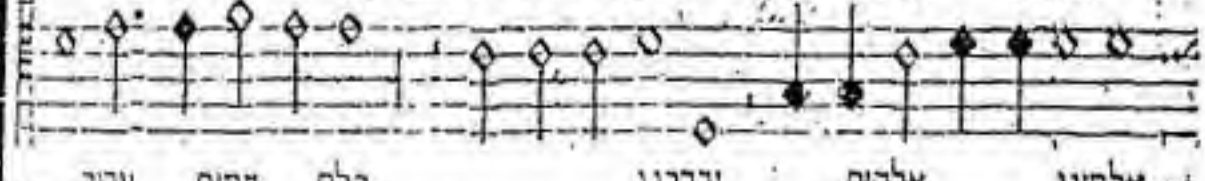
אֱלֹהִים

עַמִּים

יִרְדֹּךְ

אֱלֹהִים

עַמִּים

יִרְדֹּךְ

עַמִּים

יִרְדֹּךְ

בְּלִם

יְשׁוּעָתְךָ

וּבְרַכְנוּ

יִרְכָּה

לְאֻמִּים

וּבְרַכְנוּ

יִרְכָּה

לְאֻמִּים

וּבְרַכְנוּ

יִרְכָּה

לְאֻמִּים

יִרְכָּה

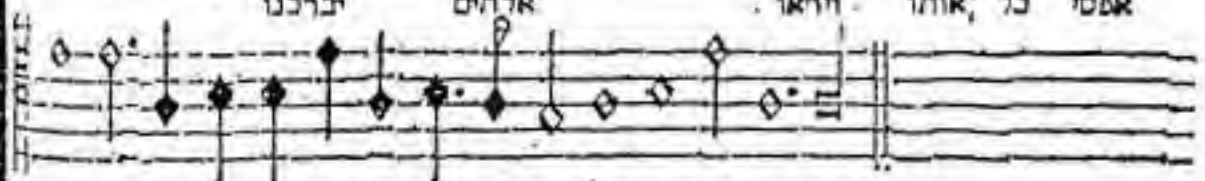
אֱלֹהִים

וּבְרַכְנוּ

יִרְכָּה

לְאֻמִּים

וּבְרַכְנוּ

אֶרֶץ

וּבְרַכְנוּ

אֱלֹהִים

יִרְכָּה

לְאֻמִּים

וּבְרַכְנוּ

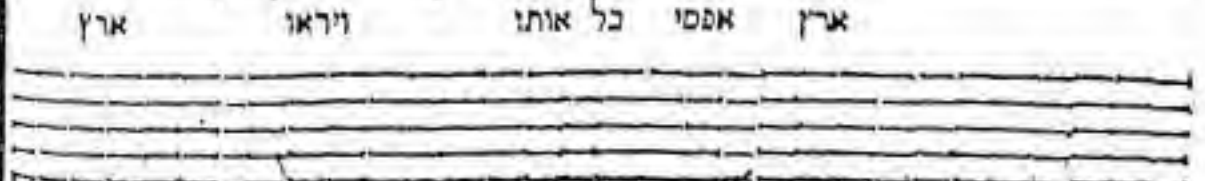
יִרְכָּה

לְאֻמִּים

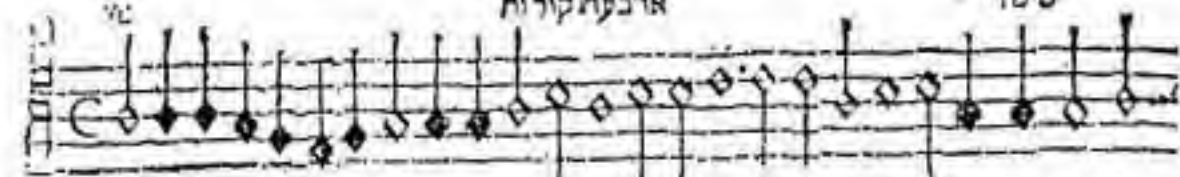
וּבְרַכְנוּ

יִרְכָּה

לְאֻמִּים

ארבעת קולות

אהללך ה' את נפשי הללו הללו
 אל בעדך לאלהי אסתר ברוך ה'
 תבא תשובתך לו שאין אדם בן ברוכים חבטו
 עשתותהם אברו דמא ביום לארבתו ישוב דחו
 ה' על שכר בעורו יעקב סאל אשרי
 כל זאת חים את ואין שמים עושה אלהו
 לעשוקים משפט עושה לעולם אמת חסודר כס אשר
 עורר פוקה ה' אסורם בתור ה' לרעכים לחם טון
 שובר ה' צדיקים אותב ה' בפומים זוקף ה'

רַסְעִים דֶּרֶךְ יַעֲקֹב וְאֶלְמֶנֶחַ יְתוֹם נְרִים אֶת

חֹדֶר לְרֹדֶף צִיָּן אֱלֹהֶיךָ לְעוֹלָם ה' יִסְדֵּךְ יַעֲקֹב

חֲלָלוֹת חֲלָלוֹת

חֲלָלוֹת חֲלָלוֹת

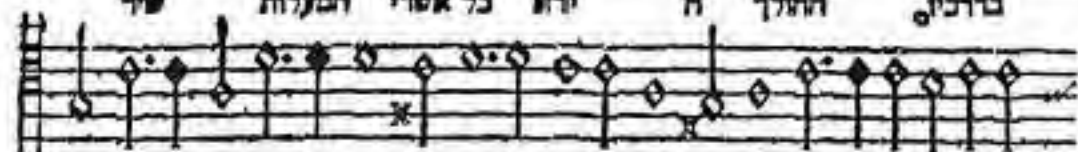
חֲלָלוֹת

חמשת קולות

יה

ברכוּם החולֵךְ ה' יראוּ כל אֲשֶׁר־וַתַּעֲלֹת שִׁיר

כַּנָּן אֲשַׁחֵךְ לךְ וְסוֹב אֲסֻדִּיק תֹּאכַל כִּי כַפִּיךְ יָנִיעַ

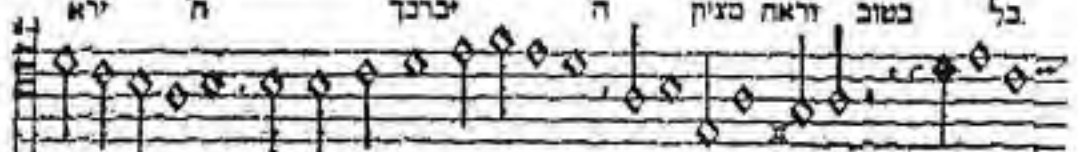
בְּנִיךְ בְּנִיךְ זִתִּים בַּשְּׁתִּילֵי בְנִיךְ פִּזְרִית

גֵּבֶר יִבְרֹךְ בֶּן כִּי חָנַח לְשַׁלְחָנְךָ סָבִיב זִתִּים בַּשְּׁתִּילֵי

בֶּל בָּטוֹב וְרֵאחַ סִצִּיק ה' יִבְרַכְךָ ה' יֵרָא

עַל שָׁלוֹם וְיִשְׂרָאֵל עַל שָׁלוֹם לְבִנְךָ בָּנִים וְרֵאחַ חֵיק יִסֹּ

יִשְׂרָאֵל עַל שָׁלוֹם וְיִשְׂרָאֵל

שִׁמְךָ אֲדִיר בַּח אֲדִנּוּ ה' לְרוֹד מִסֹּד תַּנְחִית עַל לִסְנוֹנִי

דְּיוֹקִים עוֹלִים בְּפִי חֲסִידִים עַל הוֹד תַּנּח אֶסֶר חֲאֹרֶץ בְּכָל

וּמִתְנַקֵּם אוֹיֵב לַחֲסִידִי שׁוֹרֵד לִסְעָה עַיִן יִשָּׁר

אֶסֶר וּכְתוּבִים יִיחַ אֲצַנְעוֹתֶיךָ יִסְעֶשֶׁת שִׁמְךָ אֲרֹאֵה בִּי

תַּעֲשֶׂרְתִּי וְהָרֵד זִכְרוֹךְ מַלְאָכִים בָּעַם זִתְחַסְרְתִּי כִּתְבַתָּה

וְאַלְפִים צִנָּה יִגְלִיו תַּחַת כָּל יָרֵד בְּמַעֲשֶׂת תַּמְסִילְתִּי

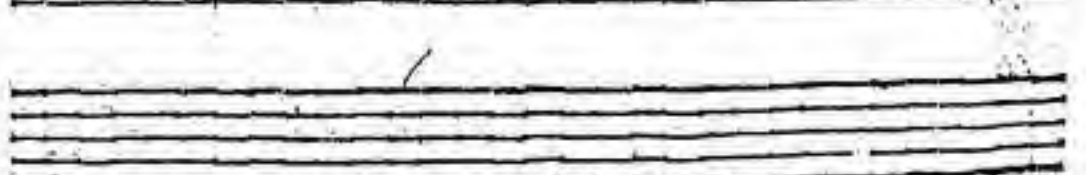
יָמִים אֲרוּחוֹת עֹבְדֵי-חַיִּים וְדֵגֵי טַמִּים צִפּוֹר שָׂדֵי בַחֲסוֹת תֵּם כֵּלִם

שִׁמְךָ אֲדִיר בַּח תֹּארוֹךְ בְּכָל שִׁמְךָ אֲדִיר בַּח אֲדִנּוּ ה'

תֵּם בְּכָל חֲאֹרֶץ בְּכָל חֲאֹרֶץ

חמשה קולות

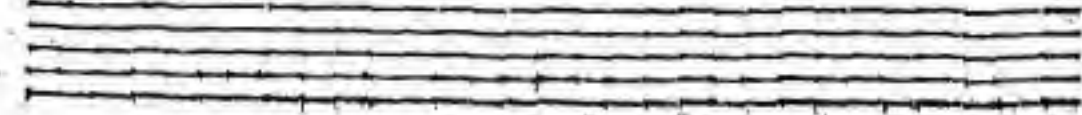
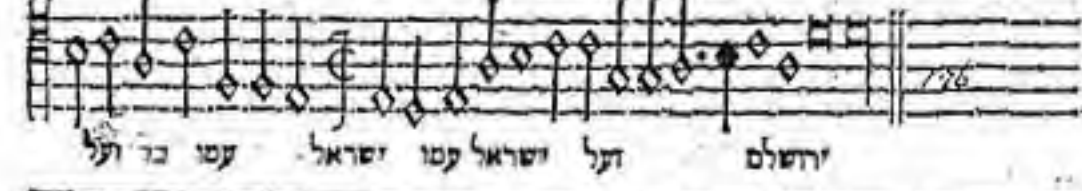
כ

החברה קדישא

כא

המנוח קהלת

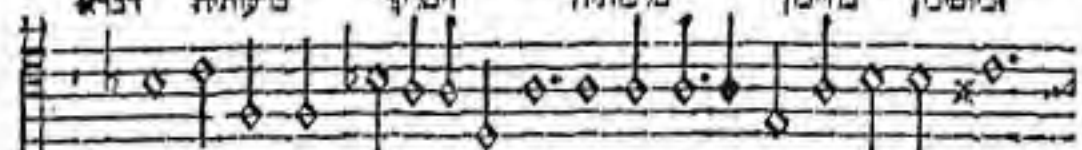
כב

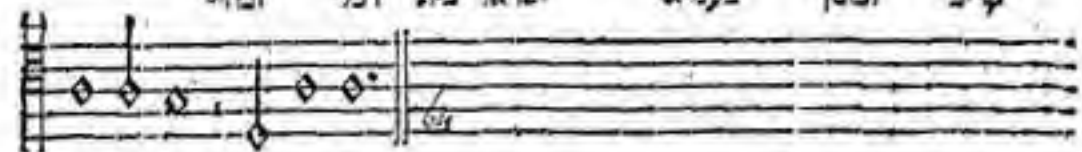
בְּעֵלְכֶם רֵבָא

וּבְיוֹסִיכֶם בְּחִיבוֹן מַלְכוּתֵיכֶם וּבְלִיךְ טַעֲמוֹתֵיכֶם דְּבָרָא

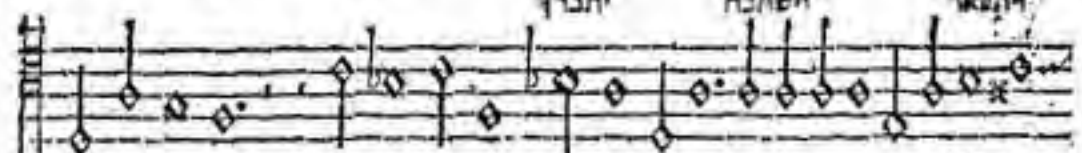
קִיבּ וּכְסִין בְּעֵלְכֶם יִשְׂרָאֵל בֵּית רַכֵּל וּבְחַיִּי

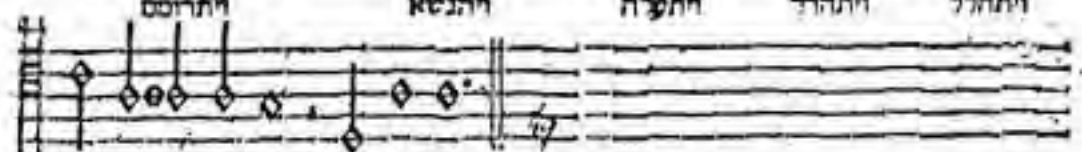
אֶסֶן וְאֶסְדֵּךְ

יִתְבָּרַךְ יִתְחַבֵּךְ יִתְנַאֵר

וְיִתְחַלֵּל וְיִתְהַדָּד וְיִתְעַלֶּה וְיִתְנַסֵּא וְיִתְרוֹסֵס

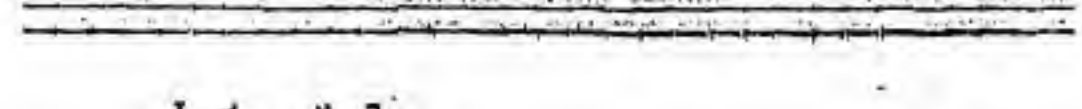
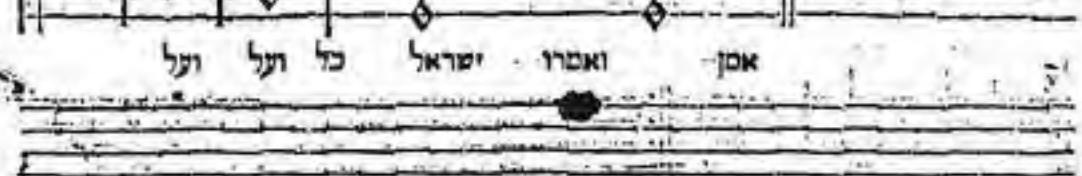
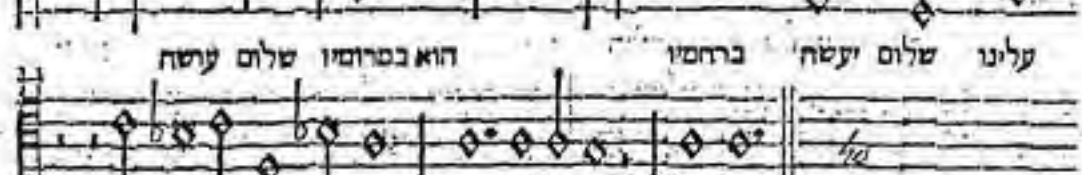
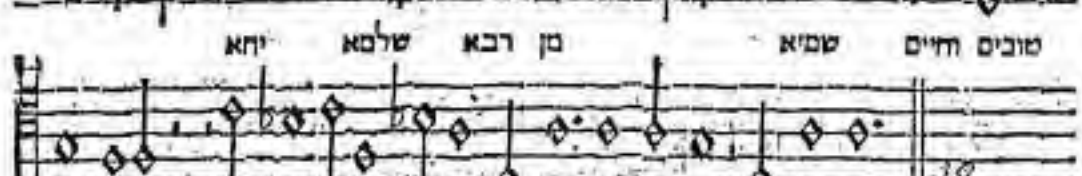
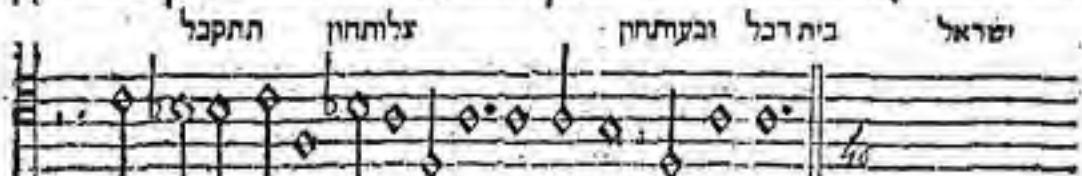
חֹאבִירֵךְ וְקֹרְטָא שְׂכִיחַ

בִּלְסָן לַעֲלֵא לַעֲלֵא בִּרְכָא

כַּלְמָא דְאִסְרִין וְנַחֲמָא תּוֹשְׁבְתָא סִירְתָא

בה

המשחקות

מנחם

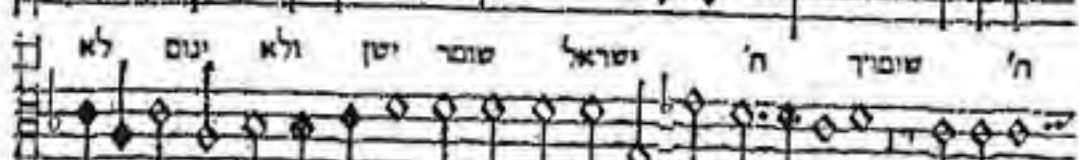
קוד יבא מאין חתום אל קינו אסא לבעלות סיר

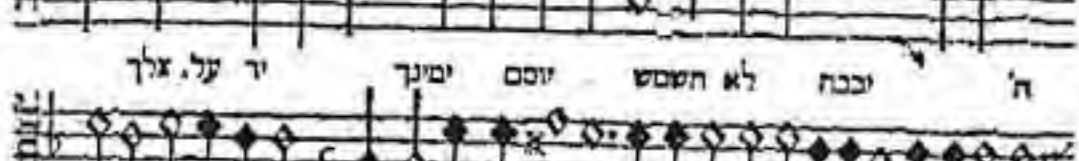
חנה וארן שמים קושה ה' בעם קורי

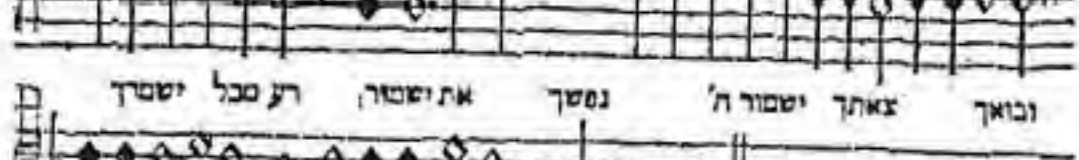
ה' שובד ה' ישראל סוסר יסן ולא ינס לא

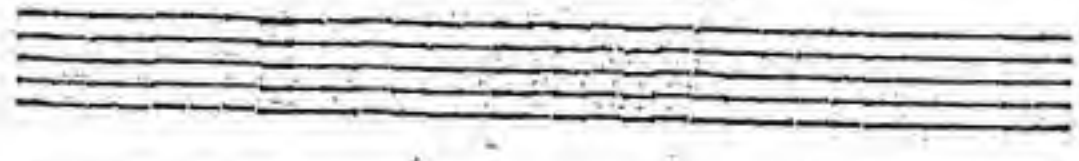
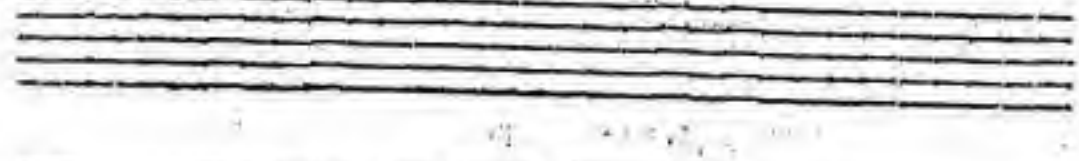
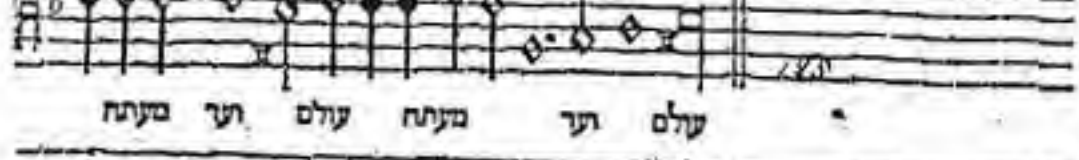
ה' יכבה לא חסמס יוסם ימנך יד על צלך

ובואך צאתך יסבור ה' נסוך את יסבור רע סכל יסבור

עולם וער מעתה עולם וער מעתה

דמסח קולות

ט

בתבצלת וחמרה ערבח ותגל תיח סדר יטסוס

הדר לח נתן תלבטן כבוד ורנ גילת אף ותגל תפחסרות

או אלחינב תבר ת כבוד יראו תמח וחשרון חכרסל

כאיל ירלג או תפתרתח חרסוס ואנו עוריס עיני תפחחנת

ונחלים מים במדבר גבקעו כי אלים לשון ותרח מסח

ברנח ציון ובאו יטובח ח ופרוי בערבח

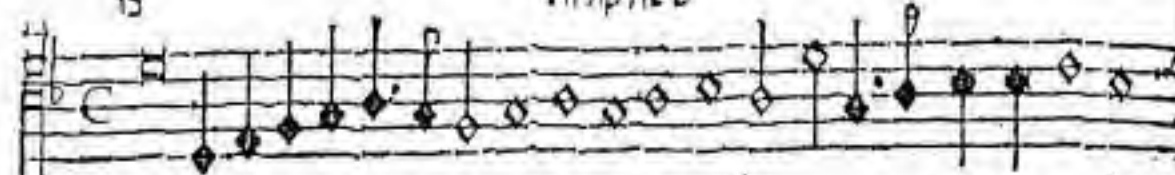
ינן ונכ יטינו וסמחח מסון ראסס על עולם וסמחח

ואנתח ינן ונכ ואנתח

ששת קולות

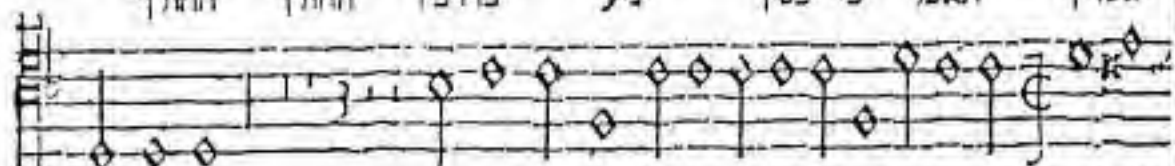
כו

ח' ירא כל אשרו חסילות סיר

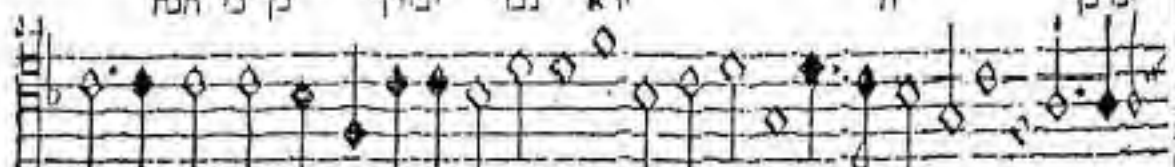
אשריך תאכל כי כסף יניע ברוביו חחולך חחולך

לשלחך כבים ויתום כשתולו בניך לה ושוב

וכרך ח' ירא נבר יבירך כן כי חנח

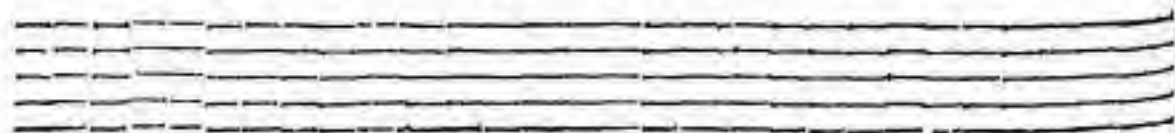
ימו כל ירושלים בשוב וראת כציון ה יברך

שלום ישראל עי שלום לבניך בנים וראת חייך

ישראל על שלום שלום ישראל על שלום

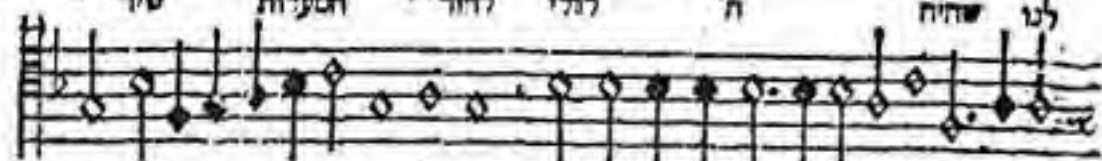

ששח קולות

כה

לנו ששח ח' לללו לחד חסעלות שיר

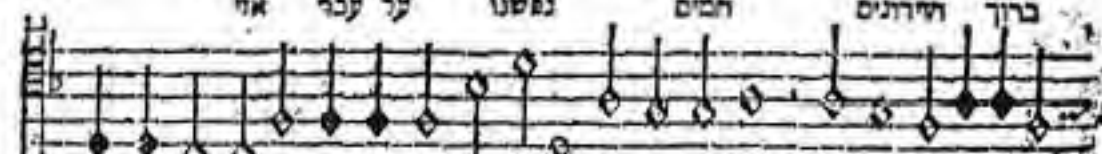
קום לו ששח ח' לללו ישראל נא יאמר

בם אדם בחרות בלענו חיים אח' אדם קיינו

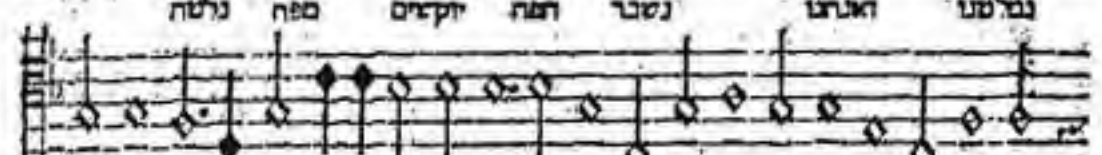
ברוך וידיהם חבים בפסנו על עכב אח

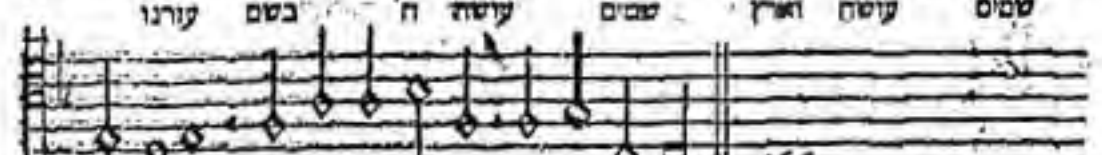
בפסנו בפסנו לשניהם שיר נחננו שלא ח'

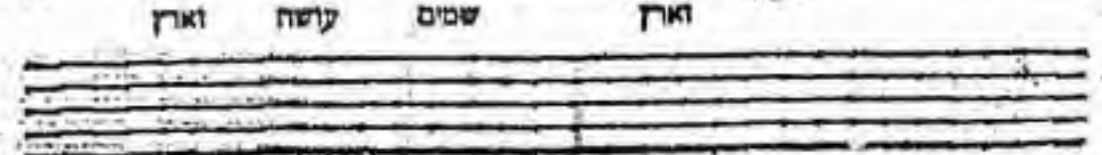
נבטנו ואננו נשנו חתה יקדים ספה נלטה

שמים עושה וארץ שמים עושה ח' בשם קורנו

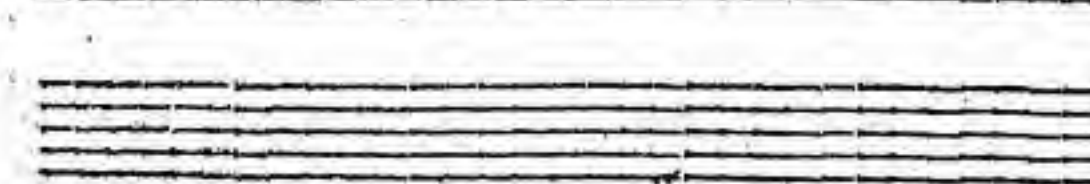
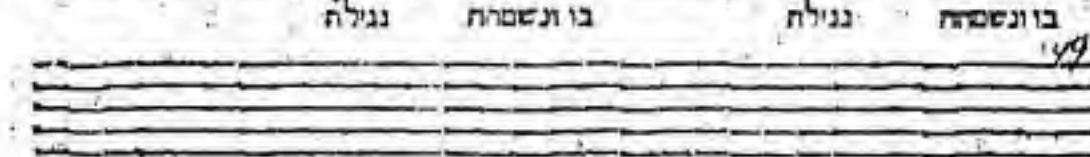
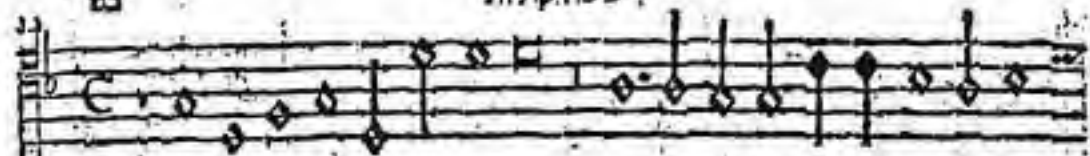

וארץ שמים עושה וארץ

שִׁשְׁה־קִלּוֹת

בֶּט

ששת קולות

5

מִבֵּית בְּרַכְנוֹכֶם ה' בְּשֵׁם חֲבָא בְרוּךְ
 מִבֵּית בְּרַכְנוֹכֶם ה' בְּשֵׁם חֲבָא בְרוּךְ
 אֱלֹהֵי חַסְדֶּכָּה קִרְנוֹת עֵד לֵנוּ חַאֲר ה' אֵל
 בְּיֻסּוֹב כִּי לֵה' חֲדוֹ אִיּוֹמֶכָךְ אֱלֹהֵי וְאוֹדֵךְ אֵתָה
 כִּי חֲסֵדוֹ לְעוֹלָם בִּי טוֹבֵכִי לֵה' חֲדוֹ חֲסֵדוֹ לְעוֹלָם
 חֲסֵדוֹ לְעוֹלָם כִּי לְעוֹלָם

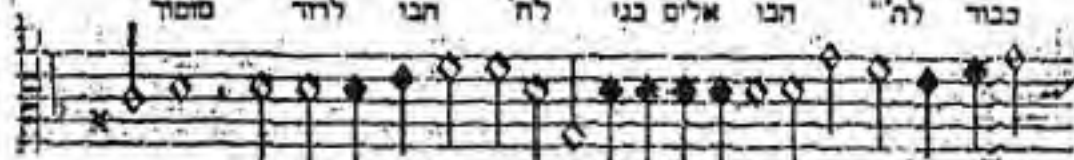
לא

ששח קולות

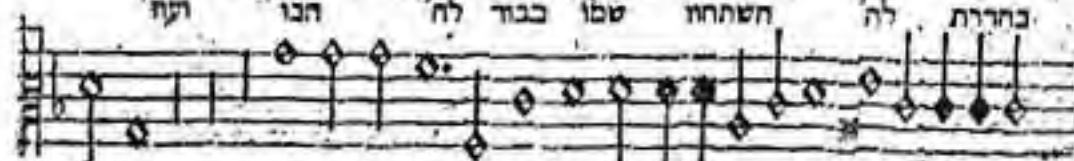
סעוד

כבוד לה' חבו אליו בני לה' חבו לרד מסוד

בחדרת לה' השתחוו שבו כבוד לה' חבו ועד

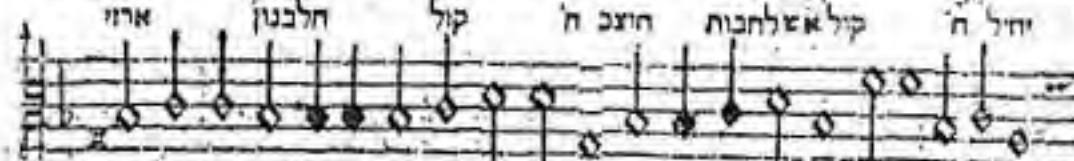
ה קול/בחדר ה קול בכח ה קול קול קדש

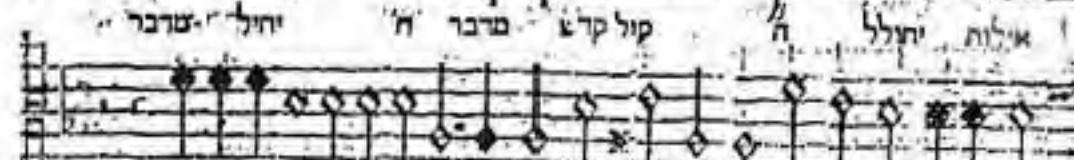
ואת ה' חלבנו ארז את ה' חסבר אחים סבר

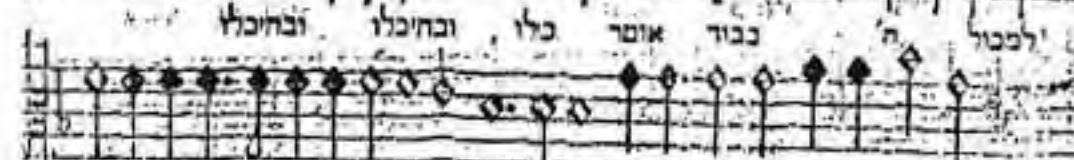
יחל ה' קול אשלחות חוצב ה' קול חלבנו ארז

אלות יחל ה' קול קדש סבר ה' יחל סבר

לכבוד כבוד אומר כלו ובחיכלו ובחיכלו

יתן לעמו קח ה' לעולם סלך ה' חסב יסב

בשולם עש אח יברך ה'

1 5 א ה

לא ברוך ואענה ישתל נא אמתה

עַתָּה אֵל אֶקְרָא מִחוּלֵי הָאָרֶץ בְּנִסְתֵּי אֶשְׁדּוֹד דָּה

בְּרִיךְ אֱלֹהֵינוּ בְּרִיךְ אֱלֹהֵינוּ בְּרִיךְ אֱלֹהֵינוּ

[illegible]

חל לאל שבוטח חסיד הארץ בנסתך אשיר

לאל האדון והבשר ברחמי ונשלם נאמנ

אֶסֶר הַ לֵּל חֲזֹרֵן בִּסְסֵס אֶסֶר הַ

אלים אל ולנו נאליים נעבד תן הארץ בנוסע

[illegible]

תחי אל נא חוק הארץ בנסע אשיר חי לאל

בשיר בשיר חיה ינק תם

הארץ בנסע אשיר חי לאל הארץ בנסע

אשיר חי אשיר חי לאל ברוך ואקטל שחתי נא אשתח

בנסע הארץ

Empty musical staves with faint Hebrew text visible in the background.

שמונה קולות

ראשון

דילד

אין

אין באלחוט

אין בארונט

אין במלכט

במושיקעט

נודח

לאלחוט

נודח

לארונט

נודח

למלכט

נודח

למושיקעט

ברוך

אלחוט

ברוך

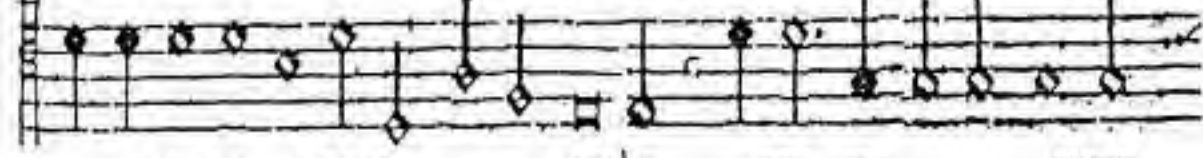

ארונט

ברוך

מלכט

ברוך

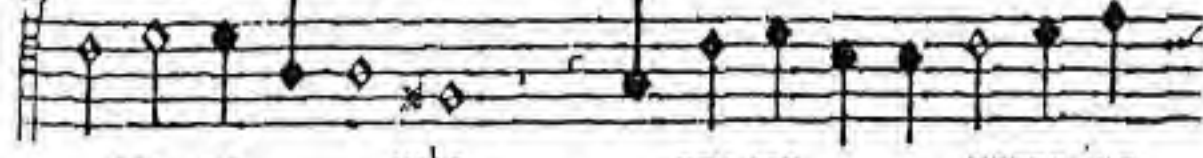
מושיקעט

הוא אתה

אלחוט

הוא אתה

ארונט

הוא אתה

מלכט

הוא אתה

הוא מושיקעט

מושיקעט

הוא אתה

מושיקעט

הוא אתה

אלחוט

הוא אתה

ארונט

הוא אתה

מלכט

לה

הוא אלה

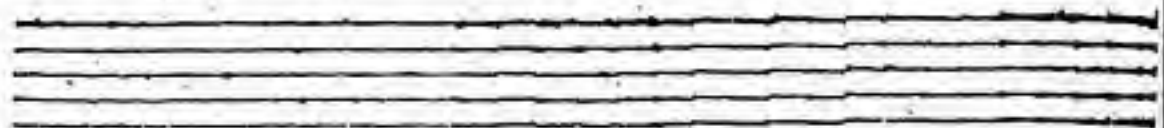
הוא בשיעט

בשיעט

הוא אלה

בשיעט

אלה

מקרא

ה

מקרא

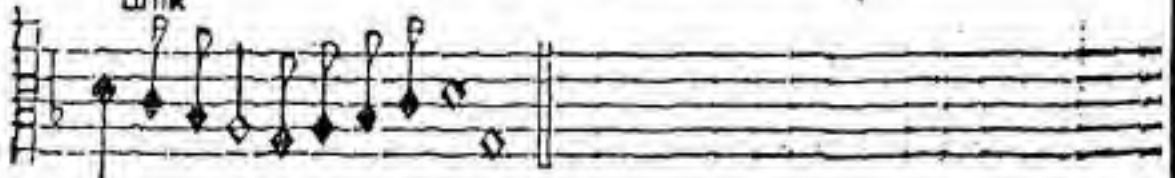
קרא

אמר

תקרא

אותם

במקרא

שִׁמְחָה קְדוֹת

רֹאשִׁית

לָךְ

סֹדֶה אֵל אֱסֹר תִּרְחֹק לִבִּי מִלִּשָׁן בְּשֹׁמֵר שִׁיר אֲמַתְךָ

יִתְחַדֵּשׁ בְּמִדָּה בְּקִדְשׁ בְּקִסֵּם מְרוֹם אֶרֶץ לֹא פֹתְחִים עַתָּה

שֹׁדֶה אֵל אֱסֹר אֲמַתְךָ חֲבִית יִתְקַדֵּשׁ יִתְגַּדֵּל

פֹּתְחִים עַתָּה סֹדֶה אֵל אֱסֹר אֶרֶץ לֹא פֹתְחִים עַתָּה

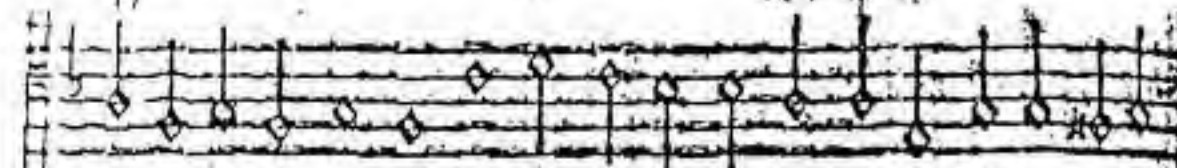
תִּרְחֹם וְאֵל נָא קִסֵּם וְאֶרֶם עַתָּה בִּדְרוֹם אֶמֶת

אֵל אֱסֹר אֲמַתְךָ בְּלִתִּי עַד סְדוֹם בְּנֵת דִּרְזוֹן

עַתָּה סֹדֶה אֵל אֱסֹר בְּיָמֶיךָ אֶרֶץ לֹא פֹתְחִים עַתָּה סֹדֶה

בְּמִנִּינִים יִקְרַע לַמַּגִּים לִפְנֵי יְסוֹב אֶרֶץ לֹא פֹתְחִים

עַתָּה סֹדֶה אֵל אֱסֹר בְּאֶרֶץ מִשְׁתַּחֲוִים מִגִּבּוֹר מִלִּחְוָה

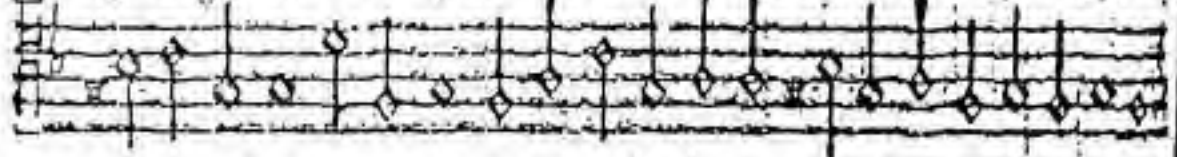
נעם שיר לך אשר לעם קרוב רחוק ארון לו פותחים

שיר אל אל אשר בציון נקרא נעם בו לב מואב

חיים ועם תמים יחיד יושב ארון לו פותחים את

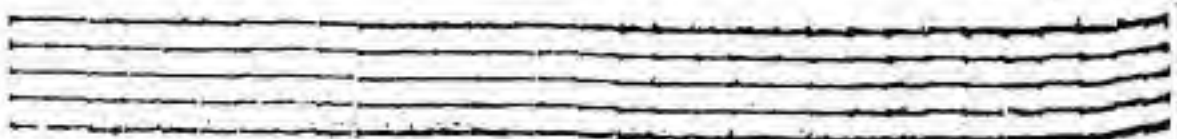
ארון לו פותחים את שיר אל אל אשר ואחרון משה קים

בנסע משה מאמר את יעקב קטנה שיר

וארון בנסע

למנוח קולות

דאסס

לח

ואין אדם מביאנו אל קדוה ואל קדוה נבוא וישתבח ויאלהים יגדל

אדון רבו לאיבודו וסוף וחסן נעלם ביהודה יחיד

אל תנו נבואתו שמע ומלכותו גדולתו אורח נצור לכל עולם

נבוא יד על אל לבס נחן אמת תורת ותפארתו סגולתו אבסו

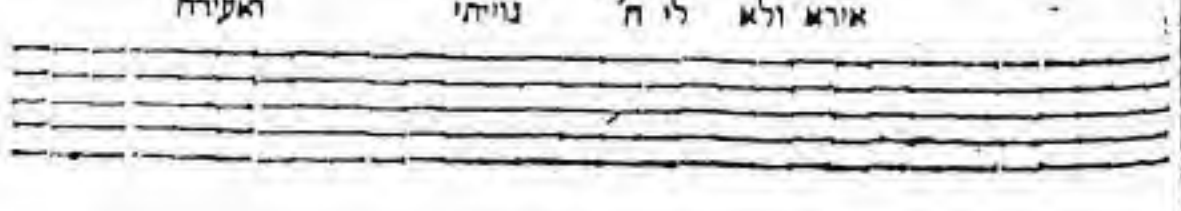
צוה לזולתו לעולמים דת וסוד ולא תאל יחליף לא ביתו נאמן

ימין לקדש יסלח בקדושתו דבר לסוף מביט כתרית וידע

חסד ברוב אליהם מתיס ישועתו קץ מתיס לפדות מתיס

תחלתו ממערה קד תחלתו ממערה קד ברוך

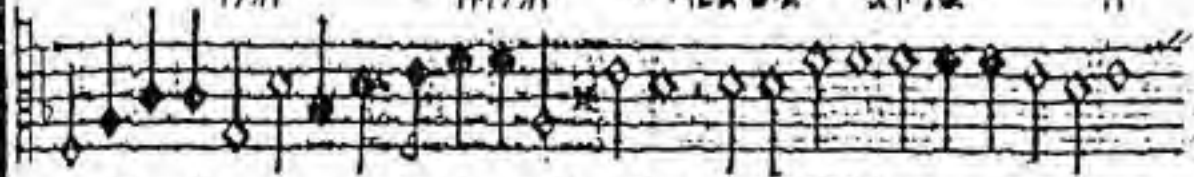

שבתה קולות ראשון

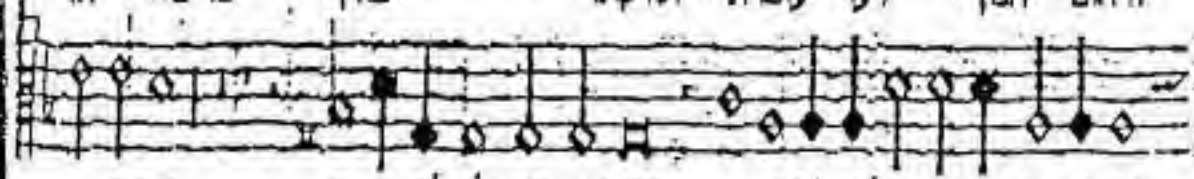
ה' את ירמ' אש אש תללו תללו

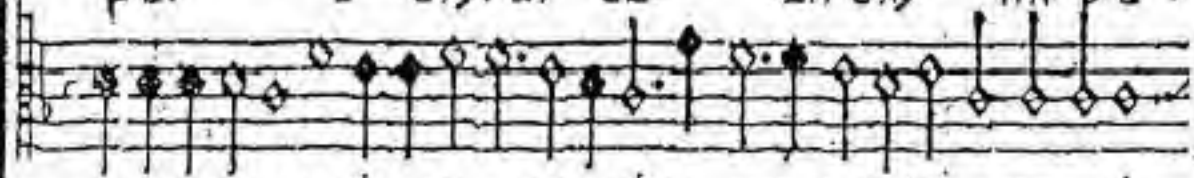
זרעו ידעו בארץ נבר מאר דמן כמסמיהו כמצוליו

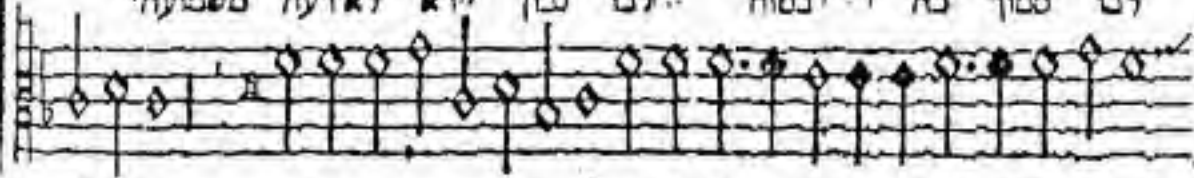
ורחם דחן לער עומרת דרסקו יבדך ישרים דוד

צדק יחיה עולם לזכר ימנו לא לעולם כי דחן

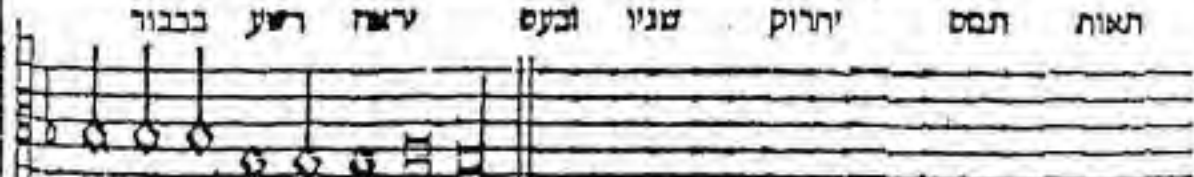
לכ סמוך כח' ימנו לבו נבן ירא לארעת מסמיהו

תרום קרט לער עומרת צדק לאכזותם כמן פור ירא לא

תאות תבס יתרוק שניו זכס עמח רשע כבבור

תאבר רשעים רשעים

סא

שמונה קלות

ראשון

שינוי

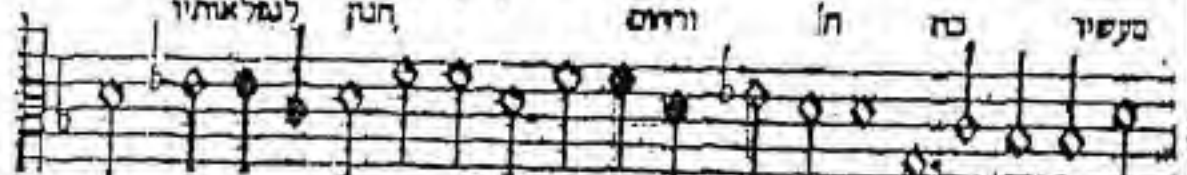
ישרים בכר לבב בבל ח' אורח תלחות

עשה ובר לער עשית תדקתו פעל וחדר וחד וקדו

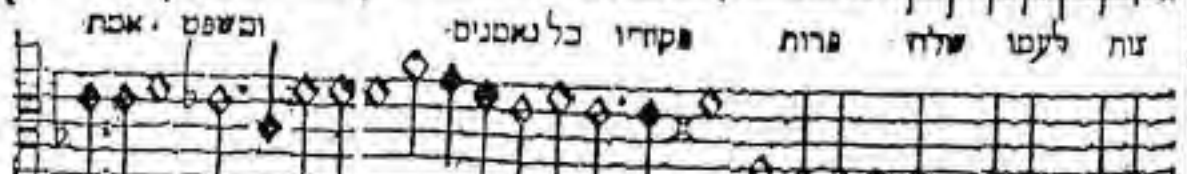
מקדו כח ח' ורחם חתן לעלאתיו

ורו מיקדו גופ נחלת לחם לתת לעמו חגור

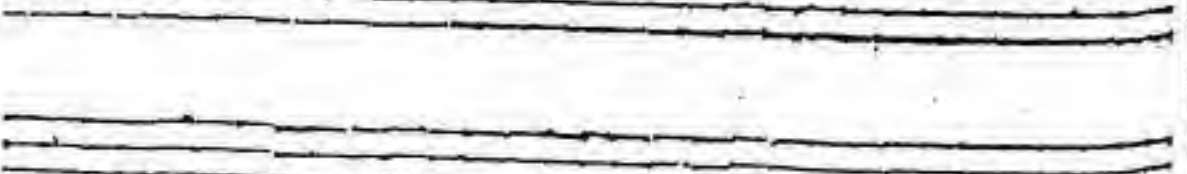
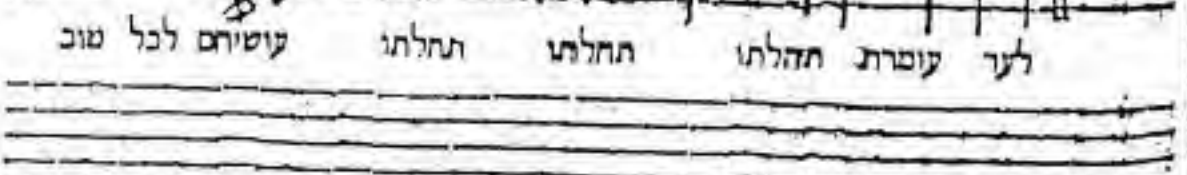
צח לעמו שלח פרות מקדו כל נאמנים ובשפט אבת

שכל ח' יראת חכמת ראשית שמו וטרא קדוש ברינו לעולם

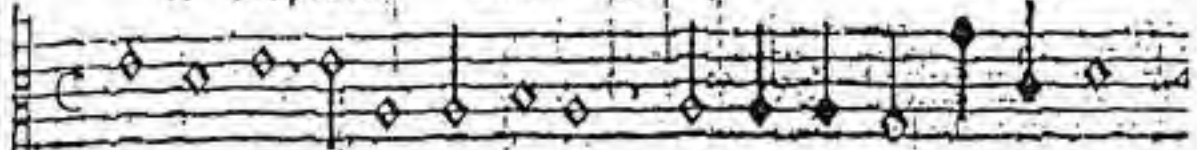
לער קוסרת תחלתו תחלתו תחלתו קוסרים לכל טוב

שבת קולות

שני

טב

בלות

בשם

רענ

ותבט

עני

בסור

בית שְׁתוּלִים אֲנִי חֲשַׁמְעֶנָּה בְּרָעִים עַל בָּקִים

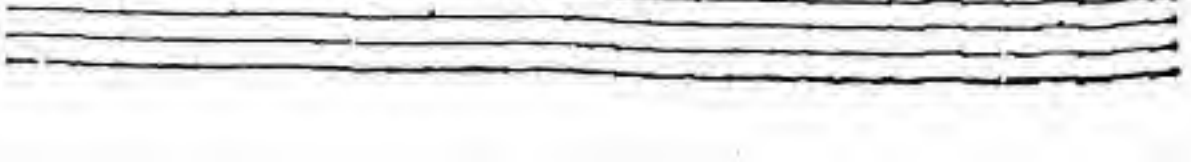
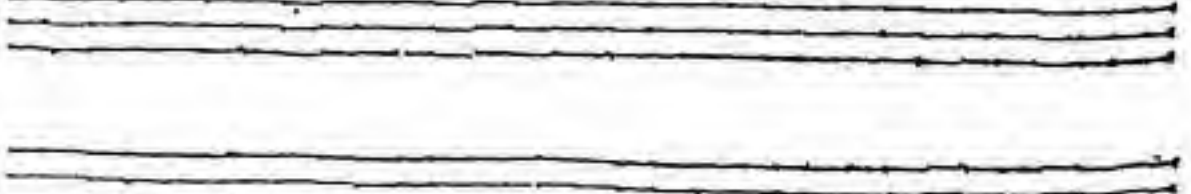
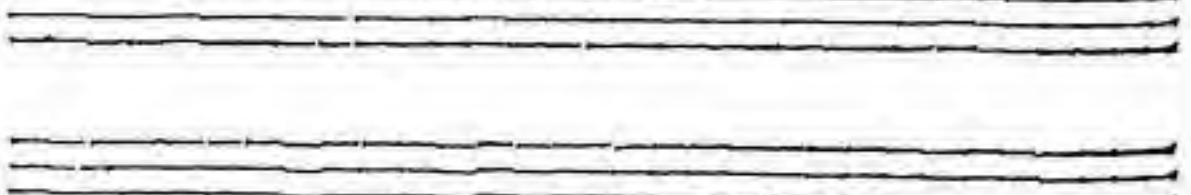
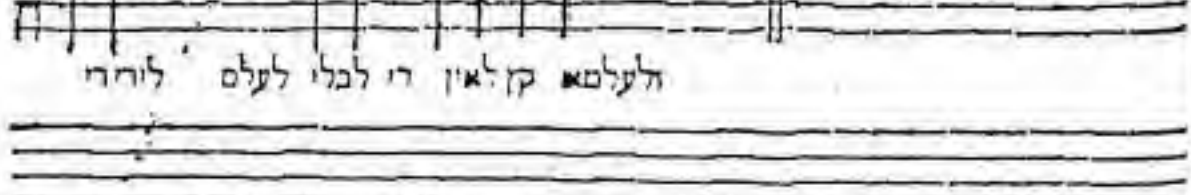
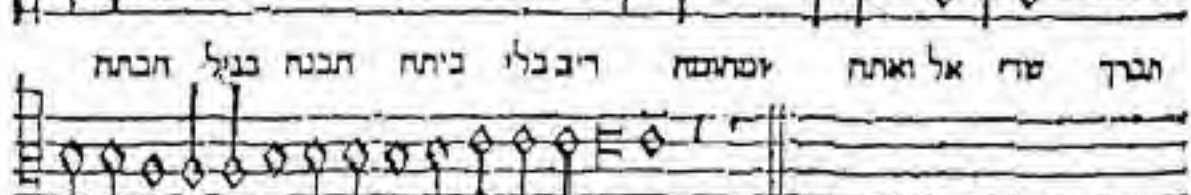
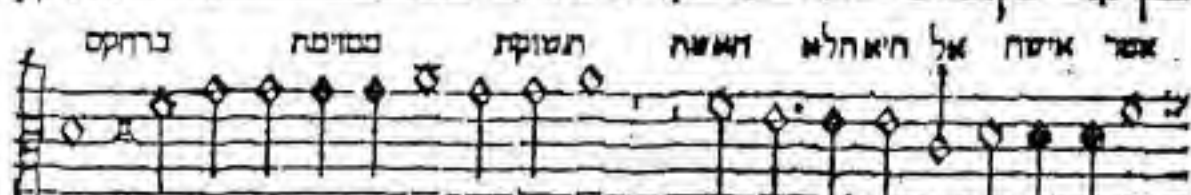
כִּי לִתְנוּךְ יִפְרֹדוּ אֱלֹהֵינוּ בַּחֲצוֹת ה'

צוּר צוּר כִּי עֲלִיתָ וְלֹא צוּר צוּר ה' יִשָּׁר

כִּי עֲלִיתָ וְלֹא

Empty musical staves for accompaniment or additional parts.

מִדְּבַר נִבְנִיטוֹת בְּחַיִּים לְנִשְׁכָּת חַן יָקָר לַעֲשׂוֹת אֲחִינֹחַ לִבִּי
 סִקִּיחַ מֵאֲחֵר נִשְׁכָּת יָקָר אֶל בְּסִסִּים בְּעִלְמָה
 לוֹ לַעֲדֹר חַיִּי בְּעַי וְכֵן נִשְׁכָּת וְגַם לִבִּי נִתְבַּר
 בְּבִיר חֵלָא וְרַעֲיָה וּבַעֲבֹר תַּחִּית לֹא כִנְגֹר תַּחִּית
 קִנָּה לִבִּי אֲנִי לִיִּךְ בְּרִי לוֹ יֵשׁ כֹּל לְמוֹר חֵינִי
 אֲסִיר יִחְסֹד לֹא וְכֹה לְבַד תִּרְחַח בְּנִי כְבוֹד לוֹ לְתַחִיל וְכֵן
 תֹּאכַל הוּא כִלְחֹפִי שָׂכַל בַּת וְאִמָּה יִתְרוֹסֶת כִּי
 כֹחַ אֲסִיר נִאֲלִיחַ לְנִחִים רַחֵל אֶל וְתִרְסֶה
 וְעַל בְּנֵי וְתִרְסֶה מְנַחֵם לְכַבֵּד סִסִּי

תבנים ירח ועוד ימים כל כבודם חקמים ורא

אשר אישך אל חיאחלא ואשה תמוקת בסדמת ברחקס

והיכת אותך ימשול ושא בבלשת ויורח חקוסח דא

תבד סד אל ואתה ושתושח ריבכלי ביתח תבנה בגל חבתח

העלסא קלאין דו לכלי לעלם לוחרי